

Pyrrhura

Soortenbeschrijving

Mutaties

Opgemaakt door keurmeesters Parkieten van AOB,
KBOF en NBvV

Versie 1.0 , 2017

Inleiding

Pyrrhura's vormen na de amazones het grootste geslacht van alle kromsnavel. Het is een zeer variabele groep die nog steeds in beweging is. Alle soorten en ondersoorten hebben hetzelfde postuur. Er is alleen verschil in grootte en in kleuren. De rug, de vleugels en de mantel zijn altijd groen en de mannen en poppen zijn aan elkaar gelijk.

Pyrrhura's of roodstaartparkieten hebben hun leefgebied in Zuid-Amerika.

De indeling van de soorten en ondersoorten die Adri van Kooten in de herziene druk 2013 van zijn boek Papegaaien en Parkieten hanteert wordt gevolgd.

Naast het feit dat de blauwkeelparkiet *Pyrrhura cruentata* geen deel uitmaakt van het geslacht *Pyrrhura* onderscheidt Adri van Kooten bij het geslacht *Pyrrhura* de volgende groepen:

- **De oudere groep pyrrhura's** (de grotere soorten die 22-26 cm groot zijn) waarbij er onderscheid gemaakt wordt tussen de soorten met een groot verspreidingsgebied die geen rode oorvlek en een opvallende en typerende borstomzoming hebben (*P. frontalis*, *P. molinae*, *P. perlata*, *P. melanura*, *P. lepida*, *P. albipectus*, *P. rupicola*, *P. orcesi*,) en deze met een klein verspreidingsgebied die een meer of minder rode oorvlek en geen of een geringe omzoming van de borstveren hebben (*P. egregia*, *P. viridicata*, *P. calliptera*, *P. hoematotis*, *P. rhodocephala* en *P. hoffmanni*).
- **De jongere groep pyrrhura's** die kleiner, (20-22 cm groot), fijner van lichaamsbouw en beweeglijker zijn. Binnen deze groep bestaan er drie ondergroepen. De eerste groep kent een vrij ruime verspreiding (*P. picta*, *P. amazonum*, *P. snethlageae*, *P. lucianii*, *P. peruviana* en *P. roseifrons*). De tweede groep komt in vrij kleine verspreidingsgebieden (vooral) in het Andesgebergte voor en de soorten hebben een eigen kleurenpatroon aan de kop en in de borsttekening (*P. caeruleiceps*, *P. subandina*, *P. eisenmanni*). De derde groep wordt gevormd door de vier voormalige ondersoorten van *P. leucotis* (witoorparkiet), die nu als zelfstandige soorten worden erkend (*P. leucotis*, *P. griseipectus*, *P. pfrimeri* en *P. emma*).

Pyrrhura soorten en ondersoorten

28 soorten en 49 ondersoorten.

Wetenschappelijke naam	Nederlandse Naam	Bijzonderheden
<i>Pyrrhura cruentata</i> (Wied-Neuwied 1820)	Cruentata - blauwkeelparkiet	
Oudere groep pyrrhura's – wat grotere vogels 22-26 cm		
Met groot verspreidingsgebied - Allemaal geen rode oorvlek, wel een opvallende en typerende borstomzoming		
<i>Pyrrhura frontalis</i>	bruinoorparkiet	
<i>P.f. frontalis</i> (Linnaeus 1758)	bruinoorparkiet	
<i>P.f. chiripepe</i> (Veillot 1818)	Azaraparkiet	
<i>P.f. kriegi</i> Laubmann 1932	Kriegparkiet	Is niet geldig als ondersoort.
<i>P.f. devillei</i> (Massena & Souancé 1854)	Devilleparkiet	Is een zelfstandige soort en geen ondersoort van <i>Pyrrhura frontalis</i> . Komt niet in de Europese liefhebberij voor.

Wetenschappelijke naam		Nederlandse Naam	Bijzonderheden
<i>Pyrrhura molinae</i>		groenwangparkiet	
	<i>P. m. molinae</i> (Massena & Souancé 1854)	groenwangparkiet	
	<i>P. m. phoenicura</i> (Schlegel 1864)	Schlegelparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
	<i>P. m. restricta</i> Todd 1947	Palmaritoparkiet	Is vroeger wel geïmporteerd in Europa maar er zijn slechts enkele exemplaren van over gebleven.
	<i>P. m. hypoxantha</i> (Salavadori & Festa 1899)	Mato Grossoparkiet	
	<i>P. m. australis</i> Todd 1915	Argentijnse groenwangparkiet	
	<i>P. m. flavoptera</i> Majier, Herzog, Kessler, Friggens & Fjeldsa 1998	geelvleugel-groenwangparkiet	<i>Pyrrhura molinae flavoptera</i> is nooit ingevoerd in Europa.
<i>Pyrrhura perlata</i> (Spix 1824)		roodbuikparkiet	
<i>Pyrrhura lepida</i>		blauwwangparkiet	
	<i>P. l. lepida</i> (Wagler 1832)	blauwwangparkiet	Dit zijn geen aparte ondersoorten maar een en dezelfde ondersoort.
	<i>P. l. coerulescens</i> Neumann 1927	Miritibaparkiet	
	<i>P. l. anerythra</i> Neumann 1927	Neumann-blauwwangparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
<i>Pyrrhura melanura</i>		zwartstaartparkiet	
	<i>P. m. melanura</i> (Spix 1824)	zwartstaartparkiet	
	<i>P. m. souancei</i> (Verreaux 1858)	Souancéparkiet	
	<i>P. m. berlepschi</i> Salvadori 1891	Berlepschparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
	<i>P. m. pacifica</i> Chapman 1915	Pacifistische zwartstaartparkiet	
	<i>P. m. chapmani</i> Bond & Meyer de Schauensee 1940	Chapmanparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
<i>Pyrrhura albipectus</i> Chapman 1914		witborstparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
<i>Pyrrhura rupicola</i>		steen- of zwartkapparkiet	
	<i>P. r. rupicola</i> (Tschudi 1844)	steen- of zwartkapparkiet	Zijn in Europa selectievormen van <i>Pyrrhura rupicola sandiae</i> . <i>Pyrrhura rupicola rupicola</i> komt niet voor in Europa.
	<i>P. r. sandiae</i> Bond & Meyer de Schauensee 1944	Sandiaparkiet	
<i>Pyrrhura orcesi</i> Ridgely & Robinson 1988		El Oroparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.

Wetenschappelijke naam		Nederlandse Naam	Bijzonderheden
Met klein verspreidingsgebied			
<i>Pyrrhura egregia</i>		Demeraraparkiet	
	<i>P. e. egregia</i> (Sclater 1881)	Demeraraparkiet	Nog slecht in België een kleine stam waar goed mee gekweekt wordt.
	<i>P. e. obscura</i> Zimmer & Phelps 1946	Gran Sabanaparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
<i>Pyrrhura viridicata</i> Todd 1913		Santa Martaparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
<i>Pyrrhura calliptera</i> (Massena & Souancé 1854)		prachtvleugelparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
<i>Pyrrhura hoematotis</i>		roodoorparkiet	
	<i>P. h. hoematotis</i> Souancé 1857	roodoorparkiet	Komt niet meer in de Europese liefhebberij voor.
	<i>P. h. immarginata</i> Zimmer & Phelps 1944	Cubiroparkiet	Komt niet meer in de Europese liefhebberij voor.
<i>Pyrrhura rhocephala</i> (Sclater & Salvin 1871)		roodkopparkiet	
<i>Pyrrhura hoffmanni</i>		Hoffmannparkiet	
	<i>P. h. hoffmann</i> (Cabanis 1861)	Hoffmannparkiet	
	<i>P. h. gaudens</i> Bangs 1906	Chiriquiparkiet	Enkele tientallen paren komen voor in Europese volières.
De jongere groep purrhura's 12 of 13 soorten en 18 ondersoorten. Kleiner (20 tot 22 cm) dan de oudere groep. Fijner van lichaamsbouw en intelligenter en beweeglijker dan de grotere soorten. Drie groepen.			
Eerste groep: met vrij ruime verspreiding			
<i>Pyrrhura picta</i> (Statius Müller 1776)		geschilderde parkiet	
<i>Pyrrhura amazonum</i>		Santaremparkiet	
	<i>P. a. amazonum</i> Hellmayer 1906	Santaremparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
	<i>P. a. microtera</i> Todd 1947	kleine Santaremparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
	<i>P. a. subsp. nov.</i>	Tocantinsparkiet	Door twee kwekers uit Nederland en Zwitserland gehouden.
	<i>P. a. araguaiensis</i>		
<i>Pyrrhura snethlageae</i>		Madeiraparkiet	
	<i>P. s. snethlageae</i> Joseph & Bates 2002	Madeiraparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
	<i>P. s. lucida</i> Arndt 2008	Cristalinoparkiet	
<i>Pyrrhura lucianii</i> (Deville 1851)		Prins Lucienparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.

Wetenschappelijke naam		Nederlandse Naam	Bijzonderheden
<i>Pyrrhura peruviana</i>		Peru-roodstaartparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
	<i>P. p. peruviana</i> Hocking, Blake & Joseph 2002	Peru-roodstaartparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
	<i>P. p. dilutissima</i> Arndt 2008	bleke Peru-roodstaartparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
<i>Pyrrhura roseifrons</i>		roodschedelparkiet	
	<i>P. r. roseifrons</i> (G.R. Gray 1859)	roodschedelparkiet	
	<i>P. r. parvifrons</i> Arndt 2008	Shanusiparkiet	
Tweede groep: met vrij kleine verspreidingsgebieden – eigen kleurenpatroon aan de kop en in de borsttekening			
<i>Pyrrhura caeruleiceps</i> Todd 1947		Magdalenaparkiet	
	<i>P. c. caeruleiceps</i> Todd 1947	Magdalenaparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
	<i>P. c. pantchenkoi</i> Phelps 1977	Pantchenkoparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
<i>Pyrrhura subandina</i> Todd 1917		Jaraquelparkiet	Deze soort is uitgestorven.
<i>Pyrrhura eisenmanni</i> Delgado 1985		Azueroparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
Derde groep: vier voormalige ondersoorten van <i>P. leucotis</i>			
<i>Pyrrhura leucotis</i> (Kuhl 1820)		witoorparkiet	
<i>Pyrrhura griseipectus</i> Salvadori 1900		witborstparkiet	
<i>Pyrrhura pfrimeri</i> Ribeiro 1920		Pfrimerparkiet	Komt slechts bij enkele Europese kwekers voor.
<i>Pyrrhura emma</i> Salvadori 1891		Emmaparkiet	

Wijzigingen

In de inleiding is vermeld dat *Pyrrhura* een zeer variabele groep is die nog steeds in beweging is. Sedert de laatste druk van het boek Papegaaien en Parkieten van Adri van Kooten in 2013 vermelden we de volgende wijzigingen:

<i>Pyrrhura cruentata</i>	Er is voorlopig niemand die de naam <i>Pyrrhura cruentata</i> in twijfel trekt. Ribas onderzoek uit 2006 is niet zo stellig. Daar wordt aangegeven dat een nieuwe naam mogelijk overwogen kan worden, maar men kiest ervoor om dat zelf niet te doen.
<i>Pyrrhura frontalis kriegii</i>	Is niet geldig als ondersoort. Het onderzoek van Daniel Nuijten bevestigt het onderzoek van Thomas Arndt en dit wordt nu algemeen aanvaard.
<i>Pyrrhura devillei</i>	Is een zelfstandige soort en geen ondersoort van <i>Pyrrhura frontalis</i> .
<i>Pyrrhura molinae flavoptera</i>	<i>Pyrrhura molinae flavoptera</i> is nooit ingevoerd. Binnen de wilde populatie van <i>Pyrrhura molinae molinae</i> komt men ook vogels tegen met rood en geel op de vleugelbocht. Sommige kwekers zijn hier op gaan selecteren. Dit zijn dus <i>Pyrrhura molinae molinae</i> selectievormen en geen <i>Pyrrhura molinae flavoptera</i> .
<i>Pyrrhura lepida lepida</i> en <i>Pyrrhura lepida coerulescens</i>	Dit zijn geen aparte ondersoorten maar een en dezelfde.

<i>Pyrrhura rupicola rupicola</i>	Zijn in Europa selectievormen van <i>Pyrrhura rupicola sandiae</i> . <i>Pyrrhura rupicola rupicola</i> komt niet voor in Europa.
<i>Pyrrhura egregia egregia</i>	Wordt door meerdere kwekers nog redelijk gekweekt al zijn de aantallen niet geweldig, maar het gaat hier om meerdere kwekers in België, Nederland, Engeland, Ierland, Duitsland, Zwitserland, Frankrijk, Tsjechië en Denemarken.
<i>Pyrrhura subandina</i>	Deze soort is uitgestorven.
<i>Pyrrhura emma</i>	Is een voormalige ondersoort van <i>Pyrrhura leucotis</i> maar zit genetisch veel dichterbij tegen <i>Pyrrhura picta</i> en hoort dus qua groepering bij <i>Pyrrhura picta</i> thuis.
<i>Pyrrhura peruviana</i> en <i>Pyrrhura amazonum araguiensis</i>	Er zijn geen <i>Pyrrhura peruviana</i> in de Europese volières, maar we hebben te maken met <i>Pyrrhura amazonum araguiensis</i> , een ondersoort van <i>Pyrrhura amazonum</i> .

Pyrrhura cruentata (blauwkeelparkiet)

Pyrrhura: vuurstaart (met een rode staart)

Cruentata: met bloed bevlekt (voor de rode buik- en staartkleur)

Algemeenheden:

Pyrrhura cruentata heeft zijn leefgebied in de kustprovincies van Brazilië. In Europa is deze vogelsoort algemeen bekend en gehouden. *Cruentata* betekent met bloed bevlekt wat wijst op de rode buik- en staartkleur.

Na onderzoek in 2006 (Ribas et al.) naar het geslacht *Pyrrhura* stelde men vast dat *Pyrrhura cruentata* er geen deel van uitmaakt. Deze soort hoort thuis in een eigen geslacht, dat nog niet van een wetenschappelijke naam is voorzien. De naam *Pyrrhura* wordt vooralsnog aangehouden.

Kwekers waren al langer van oordeel dat *P. cruentata* afwijkt van de overige roodstaartparkieten. Hij is groter (28 tot 30 cm in plaats van 21 tot 26 cm) en ook zijn gedrag lijkt niet altijd op dat van de overige *Pyrrhura*-soorten.

Pyrrhura cruentata is geplaatst op CITES Appendix I en EU-Basisverordening Bijlage A en mag niet zonder ontheffing worden gehouden.

Keurtechnische aantekeningen:

Kop en masker:

- De man is in de oorstreek dieper okergeel dan de pop;
- Variatie in kleur en tekening is mogelijk.

Vleugels:

- Met ouder worden neemt het rood op de vleugelbocht iets toe alsook het blauw op de bovenborst.

Lichaam:

- De roodbruine buikvlek is variabel, maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien naar de borst en de flanken;
- De buikvlek is niet strak afgelijnd, maar wel zo egaal mogelijk van kleur.

Oog- en pootkleur: de kleur kan variëren, maar is wel eenkleurig.

Beschrijving:

<i>Pyrrhura cruentata</i> fenotype green	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Grijs-donkerbruin, naar de nek toe overgaand naar grijs-donkerbruin met een gele omzoming.
Wangen en nek	De wangen zijn olijfgroen. De nek is blauwgroen.
Oorstreek	Roodbruin, naar achteren overgaand in een oranjegele kleur van de nek. Het roodbruin van de oorstreek loopt onder het oog door tot aan de snavel.
Oogring	Naakte grijze oogring.
Hals	Groen en deze gaat geleidelijk over in de blauwe kopstreek.
Keel, borst en buik	De keelstreek is groen, overgaand naar blauw op de bovenborst. Het blauw loopt door tot in de nek. Borst en buikveren zijn groen. De kleur van de onderbuik is roodbruin.
Flanken, mantel, rug, stuit, vleugeldekveren, vleugelbocht en vleugelzoom	De flanken, mantel en rug zijn groen. De onderrug is donkerrood. De bevedering van de stuit is rood, overgaand naar groen. De vleugeldekveren zijn groen, de vleugelbocht is helderrood en de vleugelzoom groen.
Grote buitenste vleugelpennen en vleugels	Blauwgroen en aan de toppen overwegend groen. De vleugels zijn aan de onderzijde groen.
Bovenzijde staartpennen	Aan de basis olijfgroen die geleidelijk overgaat in een bruinrode kleur tot aan een bruinrood einde.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin.
Bovenstaart dekveren	Olijf-groen-geel.
Onderstaart dekveren	Roodbruin.
Snavel	Grijszwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donkergrijs. De nagels zijn zo donker mogelijk (grijszwart) en eenkleurig.
Ogen	Bruingeel.
Tekening	
Voorhoofd, schedel en nek	De grijs-donkerbruine bevedering van het voorhoofd en de schedel gaat naar de nek toe over naar grijs-donkerbruin met een gele omzoming. Deze omzoming is variabel.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de olijfgroene wangen en de roodbruine oorstreek.
Buikvlek	De roodbruine buikvlek is niet strak afgeijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Grootte	
Heeft een lengte van 30 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet	

te lang.
Bevedering
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.
Houding
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.
Conditie
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.

Mutaties:

Thans is er één mutatie gekend in avicultuur. Er dient nog nader bepaald om welke mutatie het precies gaat, misty of donkerfactor mutatie?

Door het gebrek aan vederonderzoek, gegevens over de kweekuitkomsten en meer gedetailleerde foto's wordt deze mutatie voornamelijk niet in de matrixvorm beschreven.

In afwachting van meer duidelijkheid en zekerheid geven we de algemene kenmerken van beide mutaties. We hopen dat dit zal helpen bij de bepaling van de juiste mutatie.

Eumelaninemutatie

DF misty

DF misty - Algemene kenmerken:

Bij de mutatie misty is het eumelanine in de medulla (binnenste ring) van de baard van de veren wat wolliger en minder strak afgelijnd. Ook de haakjes van de veren zijn minder goed ontwikkeld en gepigmenteerd. Een EF misty vogel vertoont een heel beperkte reductie van het eumelanine en lijkt op een doffer gekleurde vogel. Bij DF misty is er een duidelijk kleurverschil. De veren zijn dan licht mosterdgroen gekleurd.

Misty vererft autosomaal incomplete dominant.

Als tentoonstellingsvogel worden enkel de vogels met een dubbele mistyfactor gevraagd. De mistyfactor moet duidelijk herkenbaar zijn.

"mistygroen" = flets mosterdgroen met licht bruingrijze waas.

Mutatie van de vederstructuur

Donkerfactor.

Volgens Dirk van den Abeele gaat het niet om een misty mutatie maar om de donkerfactor.

Hij licht dit als volgt toe:

"Persoonlijk **denk** ik niet dat het een mistyfactor is, maar wel een donkerfactor.

De reden waarom is gebaseerd op het volgende: bij de misty factor zien we eigenlijk gewijzigde eumelaninegranules in de bevedering. Bij groene veren hebben we bij EF misty vogels visueel een iets doffere groene kleur en bij DF vogels een kleur die neigt naar heel licht olijfgroen. De blauwe veervelden echter hebben een beperkte invloed van deze misty factor en EF blauwe veren lijken dof lichtblauw en DF blauwe veren ogen lichtblauw met een grijze waas erover.

Bij de donkerfactor gaat de sponszone in de veer structureel wijzigen waardoor een EF vogel (in dit geval D groen) er echt donkergroen uitziet en een groene veer met twee donkerfactoren (DD groen)

er duidelijk olijfgroen uitzien. Blauwe veren met één donker factor zien er donkerblauw uit en bij de aanwezigheid van twee donkerfactoren, zijn de blauwe veervelden, donkergrijs.

Als we nu deze foto bekijken en ons focussen op de blauwe borstvlak van deze vogels dan denk ik dat deze kleur enkel kan verklaard worden door de aanwezigheid van een donkerfactor en de bijhorende gewijzigde sponszone en niet door de mistyfactor want deze zou een totaal andere blauwe kleur geven.”

Donkerfactor - Algemene kenmerken:

De donkerfactor is een mutatie die de vederstructuur wijzigt. De sponszone wordt minder breed waarbij bij een groene vogel door interferentie donker blauw (bij enkelfactorig) of mauve (bij dubbelfactorig) licht in plaats van blauw licht ontstaat.
De donkerfactor vererft autosomaal incomplete dominant.

Pyrrhura frontalis (bruinoorparkiet)

Algemeenheden:

Pyrrhura frontalis of bruinoorparkiet is een *Pyrrhura* soort die veel voorkomt in avicultuur. Het is een sterke soort die redelijk snel aan het kweken gaat.

Bij *Pyrrhura frontalis* komen de volgende ondersoorten voor:

- *Pyrrhura frontalis frontalis* - bruinoorparkiet
- *Pyrrhura frontalis chiripepe* - Azaraparkiet

In avicultuur in Europa komen de twee ondersoorten voor. Volgens Thomas Arndt is het enige verschil tussen deze ondersoorten de kleur van de bovenkant van de staart. Bij *Pyrrhura frontalis chiripepe* is deze volledig olijfgroen. Bij de *Pyrrhura frontalis frontalis* is deze een combinatie van rood met olijfgroen, waarbij de hoeveelheid rood flink kan verschillen van vogel tot vogel.

Pyrrhura frontalis kriegi is niet langer geldig als ondersoort. Het onderzoek van Daniël Nuijten bevestigde het onderzoek van Thomas Arndt en dit wordt nu algemeen aanvaard. Het betreft een kruising van *Pyrrhura frontalis frontalis* met *Pyrrhura frontalis chiripepe* in de gebieden waar beide soorten voorkomen.

Pyrrhura devillei is een zelfstandige soort en geen ondersoort van *Pyrrhura frontalis*. *Pyrrhura devillei* komt niet voor in de Europese liefhebberij. Er zijn vogels die erop lijken, maar dat zijn bastaarden van *P. frontalis frontalis* met *P. melanura souancei*.

Pyrrhura frontalis frontalis (Linnaeus 1758) - (bruinoorparkiet)

Pyrrhura: vuurstaart (met een rode staart).

Frontalis: met iets bijzonders aan het voorhoofd.

Chiripepe: Amerikaans-Spaanse naam voor deze vogel, afkomstig van een Indiaanse naam van de Guaranis in Paraguay en Noordoost-Argentinië.

Pyrrhura frontalis frontalis verschilt van *Pyrrhura frontalis chiripepe*

- Bij *P. f. frontalis* is de bovenkant van de staart olijfgroen met rode uiteinden, waarbij de hoeveelheid rood flink kan verschillen. De onderkant van de staart is rood. De bovenkant van de staart van *P. f. chiripepe* is volledig olijfgroen zonder enig spoor van rood en de onderkant is rood.
- Oranjerood op de vleugelbocht is geen exclusief kenmerk van *P. f. chiripepe*. Het enige onderscheidende kenmerk is de kleur van de staart.

Pyrrhura frontalis frontalis verschilt van *Pyrrhura molinae* - groenwangparkiet

- De kop is groen bij *P. frontalis* en zwart bij *P. molinae*.

Keurtechnische aantekeningen:

Model: slanker dan *Pyrrhura molinae* (groenwangparkiet).

Kop en masker: boven de neusdoppen zijn er minimaal rode veertjes aanwezig.

Lichaam:

- De bruinrode buikvlek is variabel, maar blijft tussen de poten en hij mag niet uitvloeien naar de bovenborst en de flanken;
- De buikvlek is niet strak afgelijnd, maar wel zo egaal mogelijk van kleur;

- In de hals kan de kleur variëren;
- De borstkleur van de jonge vogels is minder heldergeel. Bij oudere vogels wordt deze helderder;
- In de hals kan de kleur variëren.
- **Opgelet:** Er zijn bastaarden van *P. f. frontalis* met *P. melanura souancei* die erg lijken op *P. devillei*. Ze hebben echter een donkere schedel en een rode vleugelbocht.

Beschrijving:

<i>Pyrrhura frontalis frontalis</i> fenotype green	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Het voorhoofd en de schedel zijn groen. Boven de snavel is er een smalle bruinrode band. Boven de neusdoppen bevinden er zich enkele felrode veertjes.
Wangen en nek	Groen.
Oorstreek	Bruingrijs.
Oogring	onbevederde witte oogring.
Keel, nek en bovenborst	De keelstreek en de bovenborst zijn geelgroen met een geelbruine omzoming en een donkere rand. De nek is groen.
Borst en buik	De borst en de buik zijn bruin-olijfgroen met een gedeeltelijk geelbruine omzoming. De buikvlek is bruinrood.
Flanken, mantel, rug, stuit, vleugeldekveren, vleugelbocht en vleugelzoom	Groen.
Grote buitenste vleugelpennen en vleugels	De buitenvlag van de grote vleugelpennen is blauwgroen en overgaand naar groen in de toppen. De binnenvlag van de grote vleugelpennen is groen en overgaand naar zwart in de toppen.
Bovenzijde staartpennen	Aan de basis olijfgroen overgaand in een bruinrode kleur en uitlopend tot in de toppen.
Onderzijde staartpennen	Dof zwartachtig rood.
Onderstaart dekveren	Groen.
Snavel	Grijszwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Donkerbruin.
Tekening	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een smalle bruinrode band.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groene wangen en de bruingrijze oorstreek.
Buikvlek	De bruinrode buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de keel, bovenborst en borst en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 26 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	

Vorm
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.
Bevedering
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.
Houding
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.
Conditie
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.

Mutaties bij *Pyrrhura frontalis frontalis*:

Er zijn vooralsnog geen mutaties bij *frontalis frontalis*. Er zijn wel mutaties ontstaan bij de ondersoort *chiripepe*.

Pyrrhura frontalis chiripepe (Vieillot 1818) – (Azaraparkiet)

Pyrrhura frontalis chiripepe verschilt van *Pyrrhura frontalis frontalis*

- De bovenkant van de staart van *P. f. chiripepe* is volledig olijfgroen zonder enig spoor van rood en de onderkant is rood. Bij *P. f. frontalis* is de bovenkant van de staart olijfgroen met rode uiteinden, waarbij de hoeveelheid rood flink kan verschillen. De onderkant van de staart is rood.
- Oranjerood op de vleugelbocht is geen exclusief kenmerk van *P. f. chiripepe*. Het enige onderscheidende kenmerk is de kleur van de staart.

Pyrrhura frontalis chiripepe verschilt van *Pyrrhura molinae* - groenwangparkiet

- De kop is groen bij *P. frontalis* en zwart bij *P. molinae*.

Beschrijving:

<i>Pyrrhura frontalis chiripepe</i> fenotype green	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Het voorhoofd en de schedel zijn groen. Boven de snavel is er een smalle bruinrode band. Boven de neusdoppen bevinden er zich enkele felrode veertjes.
Wangen en nek	Groen.
Oorstreek	Bruingrijs.
Oogring	onbevederde witte oogring.
Keel, nek en bovenborst	De keelstreek en de bovenborst zijn geelgroen met een geelbruine omzoming en een donkere rand. De nek is groen.
Borst en buik	De borst en de buik zijn bruin-olijfgroen met een gedeeltelijk geelbruine omzoming. De buikvlek is bruinrood.

Flanken, mantel, rug, stuit, vleugeldekveren, vleugelbocht en vleugelzoom	Groen.
Grote buitenste vleugelpennen en vleugels	De buitenvlag van de grote vleugelpennen is blauwgroen en overgaand naar groen in de toppen. De binnenvlag van de grote vleugelpennen is groen en overgaand naar zwart in de toppen.
Bovenzijde staartpennen	Volledig olijfgeel van kleur.
Onderzijde staartpennen	Dof zwartachtig rood.
Onderstaart dekveren	Groen.
Snavel	Grijszwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Donkerbruin.
Tekening	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een smalle bruinrode band.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groene wangen en de bruinrijze oorstreek.
Buikvlek	De bruinrode buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de keel, bovenborst en borst en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 26 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tener te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.	
Bevedering	
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.	
Houding	
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.	
Conditie	
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.	

Mutaties bij *Pyrrhura frontalis chiripepe*:

Mutatie van de vederstructuur of eumelaninemutatie

Donkerfactor of misty?

Daniël Nuijten heeft vermoedens van een donkermutatie, maar tot nu toe was iedere geclaimde DD groene vogel die hij in zijn handen heeft gehad een DD misty.

Deze mutatie zou bij de ondersoort *Pyrrhura frontalis chiripepe* ontstaan zijn.

Eumelaninemutatie

We beperken ons dus tot de misty mutatie.

Bij de mutatie misty is het eumelanine in de medulla (binnenste ring) van de baard van de veren wat wolliger en minder strak afgelijnd. Ook de haakjes van de veren zijn minder goed ontwikkeld en gepigmenteerd. Een EF misty vogel vertoont een heel beperkte reductie van het eumelanine en lijkt op een doffer gekleurde vogel. Bij DF misty is er een duidelijk kleurverschil. De veren zijn dan licht mosterdgroen gekleurd.

Misty vererft incomplete dominant.

Als tentoonstellingsvogel worden enkel de vogels met een dubbele mistyfactor gevraagd. De mistyfactor moet duidelijk herkenbaar zijn.

“mistygroen” = flets mosterdgroen met licht bruingrijze waas.

Misty vererft autosomaal incomplete dominant.

<i>Pyrrhura frontalis chiripepe</i> DF misty green	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Het voorhoofd en de schedel zijn mistygroen. Boven de snavel is er een smalle bruinrode band. Boven de neusdoppen bevinden er zich enkele felrode veertjes.
Wangen en nek	Mistygroen.
Oorstreek	Bruingrijs.
Oogring	onbevederde witte oogring.
Keel, nek en bovenborst	De keelstreek en de bovenborst zijn geel mistygroen met een geelbruine omzoming en een donkere rand. De nek is mistygroen.
Borst en buik	De borst en de buik zijn bruin-olijfgroen met een gedeeltelijk geelbruine omzoming. De buikvlek is bruinrood.
Flanken, mantel, rug, stuit, vleugeldekveren, vleugelbocht en vleugelzoom	Mistygroen.
Grote buitenste vleugelpennen en vleugels	De buitenvlag van de grote vleugelpennen is blauw mistygroen en overgaand naar mistygroen in de toppen. De binnenvlag van de grote vleugelpennen is mistygroen en overgaand naar zwart in de toppen.
Bovenzijde staartpennen	Volledig misty olijfgeel van kleur.
Onderzijde staartpennen	Dof zwartachtig rood.
Onderstaart dekveren	Mistygroen.
Snavel	Grijszwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.

Ogen	Donkerbruin.
Tekening	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een smalle bruinrode band.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groene wangen en de bruingrijze oorstreek.
Buikvlek	De bruinrode buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de keel, bovenborst en borst en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 26 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.	
Bevedering	
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.	
Houding	
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.	
Conditie	
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.	

Eumelaninemutatie

fallow

Deze mutatie is in Nederland ontstaan begin de jaren 2000.

Bij veel foto's en advertenties van kwekers wordt enkel "fallow" als mutatie vermeld. Om welke fallow mutatie gaat het precies: is het pale fallow, bronze fallow of dun fallow?"

Volgens Daniel Nuijten is er nog geen fatsoenlijk onderzoek gedaan bij de frontalis. We zien een reductie van 90 - 95% van de eumelanine op het lichaam, maar we zien maar 30-40% reductie in de vleugels. Dit is nogal afwijkend van de fallow vormen bij *Neophema* en *Agapornis*. Verder hebben we te maken met rode ogen, vleeskleurige poten en zijn de vogels erg zwak. Het vererft autosomaal, maar aangezien we nog geen NSL ino hebben bij de frontalis kunnen we ook niet kijken of het een allel is van NSL ino. Dus helaas kan hij op dit moment geen antwoord geven op de vraag om welke fallow mutatie het precies gaat. Daarom wordt fallow voorlopig tussen asterisken (*) geplaatst.

Door de grote reductie van het eumelanine wordt het niet gereduceerd psittacine in de bevedering zichtbaarder. Het voorkomen van rode veertjes in de bevedering is geen fout. Voor de

tentoonstellingen gaat echter de voorkeur naar vogels met zo weinig mogelijk rode veertjes in de bevedering.

<i>Pyrrhura frontalis chiripepe</i> *fallow* green	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Het voorhoofd en de schedel zijn geelgroen. Boven de snavel is er een smalle bruinrode band. Boven de neusdoppen bevinden er zich enkele felrode veertjes.
Wangen en nek	Geelgroen.
Oorstreek	Bruingrijs.
Oogring	onbevederde witte oogring.
Keel, nek en bovenborst	De keelstreek en de bovenborst zijn geelgroen met een geelbruine omzoming en een donkere rand. De nek is groengeel.
Borst en buik	De borst en de buik zijn bruin-olijfgroen met een gedeeltelijk geelbruine omzoming. De buikvlek is bruinrood.
Flanken, mantel, rug, stuit, vleugeldekveren, vleugelbocht en vleugelzoom	Groengeel.
Grote buitenste vleugelpennen en vleugels	De buitenvlag van de grote vleugelpennen is blauw groengeel en overgaand naar groeengeel in de toppen. De binnenvlag van de grote vleugelpennen is groengeel en overgaand naar zwart in de toppen.
Bovenzijde staartpennen	Volledig olijfgeel van kleur.
Onderzijde staartpennen	Dof zwartachtig rood.
Onderstaart dekveren	Geelgroen.
Snavel	Grijszwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Donkerbruin.
Tekening	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een smalle bruinrode band.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de geelgroene wangen en de bruingrijze oorstreek.
Buikvlek	De bruinrode buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de keel, bovenborst en borst en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 26 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet	

te lang.
Bevedering
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.
Houding
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.
Conditie
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.

***Pyrrhura kriegi* (Kriegparkiet)**

Formaat: 26 cm.

Is niet geldig als ondersoort van *Pyrrhura frontalis*. Het onderzoek van Daniel Nuijten bevestigt het onderzoek van Thomas Arndt en dit wordt nu algemeen aanvaard.

De staartkleur gaat van groen aan de basis via roodgroen tussenin naar bruinrood op het einde.

***Pyrrhura devillei* (Devilleparkiet)**

Het voorhoofd en de schedel zijn asbruin. De oorstreek is bruingeel. De veren van de hals vertonen een grijsachtige matgele omzoming. De stuitbevedering is olijfgroen. De vleugelbocht, de vleugelzoom en de ondervleugeldekveren zijn rood. De grote buitenste vleugelpennen zijn blauw. De kleur van de staart is olijfgeel.

De rode vleugelboeg en de onderkant van de vleugels die een rode en gele band vertonen zijn kenmerken die we niet terugvinden

Deze soort werd aanzien als een ondersoort van *Pyrrhura frontalis*, maar tegenwoordig wordt deze soort als een zelfstandige soort beschouwd.

Komt niet in de Europese liefhebberij voor.

Pyrrhura molinae (groenwangparkiet)

Inleiding:

Een talrijk in avicultuur gehouden pyrrhura soort is *Pyrrhura molinae* of groenwangparkiet. *Molinae* is genaamd naar Gioanni Ignazio Molina (1740-1829), een Italiaanse Jezuïet en onderzoeker in Chili. Hij schreef in 1782 een fundamenteel werk over de natuurlijke historie van Chili.

Er zijn zes ondersoorten waarvan er twee niet voorkomen in de Europese liefhebberij (*P. m. flavoptera* en *P. m. phoenicura*).

Ondersoorten *Pyrrhura molinae*:

- *Pyrrhura molinae molinae* – groenwangparkiet;
- *Pyrrhura molinae australis* – Argentijnse groenwangparkiet;
- *Pyrrhura molinae hypoxantha* – Mato Grossoparkiet;
- *Pyrrhura molinae flavoptera* – Geelvleugel-groenwangparkiet (**Komt niet in de Europese liefhebberij voor**);
- *Pyrrhura molinae phoenicura* – Schlegelparkiet (**Komt niet in de Europese liefhebberij voor**);
- *Pyrrhura molinae restricta* – Palmaritoparkiet.

De belangrijkste verschillen tussen de ondersoorten die voorkomen in de Europese liefhebberij zijn:

- *P. m. australis* is een meer donkere versie van de *P. m. molinae* en met meer rood op de buik. De borstveren hebben donkerder zomen.;
- *P. m. hypoxantha* is een blekere en in de tekening een meer onduidelijke versie van de *P. m. molinae*;
- *P. m. restricta* is sterker blauw bewaasd.

Mutaties:

De volgende mutaties zijn ontstaan bij *Pyrrhura molinae*:

- opaline;
- cinnamon;
- turquoise;
- misty;
- violet;
- dilute;
- NSL ino.

We citeren Daniel Nuijten in de nieuwsbrief van Ornitho-Genetics van 14/11/2013

“Nieuwe mutatie in *Pyrrhura molinae*

Pyrrhura molinae is een parkietensoort waarbij de laatste jaren diverse nieuwe mutaties zijn ontstaan. Ook zien we verschillende mutatie-combinaties die erg populaire zijn als opaline-cinnamon en opaline-cinnamon turquoise. Nu zijn er in België vogels geboren die sommige die nieuwe uitdagende combinaties zal geven. Het gaat hier om violet, een mutatie in de vederstructuur die incomplete dominant vererft. In combinatie met turquoise en selectievorm turquoise levert dit erg mooie vogels op.”

Wat bij deze nieuwsbrief de aandacht trekt is het volgende:

- de auteur spreekt enkel over *Pyrrhura molinae* zonder verdere specificering naar de ondersoort (*molinae*, *australis*, *hypoxantha* of *restricta*).
- De primaire mutaties zijn: opaline, cinnamon, turquoise, misty, violet, dilute en NSL ino en deze kunnen en worden gecombineerd. De combinatie van eumelaninereducerende mutaties zoals misty, dilute en NSL ino wordt echter niet gevraagd op tentoonstellingen.
- Er is ook een selectievorm van turquoise die blauwer is.

- Er zijn ook selectievormen van opaline die roder of geler zijn.

De vraag is nu welke mutatie bij welke ondersoort behoort en welke mutatie van de ene naar de andere ondersoort is overgebracht.

Daniel Nuijten zegt over deze mutaties en mutatiecombinaties het volgende:

“De scherpe nektekening en de body van *Pyrrhura molinae molinae* heeft ervoor gezorgd dat deze ondersoort veel ingekweekt is bij de verschillende mutaties. Dit om het formaat ‘te verbeteren’. Om hybridisering nu een verbetering te noemen. Het heeft er wel voor gezorgd dat we **nu vrijwel geen raszuivere vogels meer kunnen vinden.**”

Mutatiecombinaties:

De ondersoorten zijn al dan niet gewild door elkaar gekweekt en dit heeft er voor gezorgd dat we nu vrijwel geen raszuivere mutaties en mutatiecombinaties kunnen vinden.

De sectie Psittacidés van de U.O.F. (Union Ornithologique de France) heeft in de standaard van de *Pyrrhura molinae* volgend standpunt ingenomen:

“Dans ce standard, la Section s’est clairement positionnée en faveur du respect de chaque sous-espèce mais est très consciente de cette difficulté tant les croisements interspécifiques sont nombreux chez les éleveurs soit par négligence, soit par ignorance, soit de par la difficulté à les reconnaître. Cette difficulté étant indéniablement amplifiée avec l’avènement des mutations. Cependant, bien que l’exercice demande une grande expertise, le choix en faveur des espèces ou sous-espèces pures s’est imposé.”

In deze standaard worden de mutaties beschreven bij de ondersoort waar de mutatie initieel ontstaan is, ondanks het feit dat de initiële mutatie via transmutatie ook in de andere soorten aanwezig is of kan zijn. We willen de raszuiverheid van alle ondersoorten en ook van hun mutaties onderlijnen en behouden.

Bij *Pyrrhura molinae* worden voor mutatiecombinaties eigen namen gegeven. De voorkeur gaat echter naar het gebruik van de namen van mutaties die internationaal aanvaard zijn voor parkietachtigen met vereren van het structurele type.

Internationale naam mutatiecombinaties	Engels	Frans
opaline-cinnamon green	pineapple	ananas
opaline turquoise		
opaline ino green		
opaline ino turquoise		
opaline DF misty green		
opaline DF misty turquoise		
opaline EF of DF violet green		
opaline EF of DF violet turquoise		
opaline dilute green		
opaline dilute turquoise		
cinnamon turquoise	silver	argenté
cinnamon DF misty green		
cinnamon DF misty turquoise	silver DF misty	argenté DF misty
cinnamon DF misty EF of DF violet green		
cinnamon DF misty EF of DF violet turquoise		

cinnamon dilute green		
cinnamon dilute turquoise	silver dilute	argenté dilute
DF misty turquoise		
EF of DF violet turquoise		
dilute turquoise	mint	
opaline-cinnamon turquoise	pineapple turquoise	ananas turquoise
opaline-cinnamon DF misty green	pineapple DF misty green	ananas DF misty vert
opaline-cinnamon DF misty turquoise	pineapple DF misty turquoise	ananas DF misty turquoise
opaline-cinnamon EF of DF violet green	pineapple EF of DF violet groen	ananas EF of DF violet groen
opaline-cinnamon EF of DF violet turquoise	pineapple EF of DF violet turquoise	ananas EF of DF violet turquoise
opaline-cinnamon dilute green	sun cheek	
opaline-cinnamon dilute turquoise	mooncheek	

Hybridisering:

Daniel Nuijten zegt over de bij *Pyrrhura molinae* ontstane mutaties en mutatiecombinaties het volgende:

“De scherpe nektekening en de body van *Pyrrhura molinae molinae* heeft ervoor gezorgd dat deze ondersoort veel ingekweekt is bij de verschillende mutaties. Dit om het formaat ‘te verbeteren’. Om hybridisering nu een verbetering te noemen. Het heeft er wel voor gezorgd dat we **nu vrijwel geen raszuivere vogels meer kunnen vinden.**”

Selectievormen:

Een selectievorm is geen mutatie. De volgende selecties komen voor bij deze soort:

- Roodselectie;
- Geeselectie;
- Blauwselectie.

Bij de opaline mutatie komen selectievormen voor. Enerzijds worden de vogels geselecteerd die meer rode veren bezitten en anderzijds vogels die meer gele veren bezitten. Het probleem is dat er geen objectief criterium voorhanden is om te bepalen waar en tot hoever het rood- of het geelbezit mag gaan.

Bij de turquoise mutatie worden door het anticipatie effect vogels bekomen die generatie na generatie blauwer worden. Uiteindelijk worden vogels bekomen die uiteindelijk uiterlijk blauw worden maar dit genetisch niet zijn.

Deze selectievormen worden niet gevraagd op tentoonstellingen.

Volgens de internationale afspraken is een van de richtlijnen om bij selectievormen zoveel mogelijk het fenotype van de wildvorm te respecteren.

Hierbij enkele selectievormen:

Pyrrhura molinae molinae (Massena & Souancé 1854) (groenwangparkiet)

Pyrrhura: vuurstaart (met een rode staart)

Molinae: naar Giovanni Ignazio Molina, een Italiaanse Jezuiet en onderzoeker in Chili.

Keurtechnische aantekeningen:

Model: Het model van *P. m. molinae* (groenwangparkiet) is geblokter dan dat van *Pyrrhura frontalis* (bruinoorparkiet).

Kop en masker: boven de snavel is er een donker roodbruin bandje.

Lichaam:

- De bruinrode buikvlek is variabel, maar blijft tussen de poten en deze mag niet uitvloeien naar de bovenborst en de flanken;
- De buikvlek is niet strak afgelijnd, maar wel zo egaal mogelijk van kleur;
- De kleur van de bovenborst wordt geler naar beneden toe;
- In de nek zijn vaak enkele blauwe veertjes te zien.

Beschrijving:

<i>Pyrrhura molinae molinae</i> fenotype green	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Voorfront bruinzwart overgaand in bruingroen op het achterhoofd. De schedel is diepzwart.
Wangen	Groen.
Oorstreek	Van witgrijs naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.
Vleugeldekveren	Groen.
Hals en nek	De hals is bruin olijfgroen met een witte omzoming. De nek is groen en er zijn vaak enkele blauwe veertjes aanwezig. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.
Keel en borst	De borst is bruin olijfgroen met een gedeeltelijk gebroken witte tot bleekgele omzoming.
Buik en flanken	De buik is bruin olijfgroen met een gedeeltelijke gebroken witte tot bleekgele omzoming. De flanken zijn groen. De buikvlek is donkerrood.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaart dekveren	Groen.
Grote buitenste vleugelpennen	Donkerblauw naar buiten toe en zwart naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin en aan de basis groen.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin en aan het einde iets blauw.
Onderstaart dekveren	Groen.
Snavel	Grijs tot zwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin.
Tekening	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal donker roodbruin bandje.

Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groene wangen en de grijsbruine oorstreek.
Buikvlek	De donkerrode buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 26 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.	
Bevedering	
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.	
Houding	
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.	
Conditie	
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.	

Mutaties bij *Pyrrhura molinae molinae*:

Eumelaninemutatie

Dilute

Dilute is een mutatie waarbij het eumelanine voor 80 à 90% gereduceerd is. De vogel is geel overgoten met een lichtgroene waas.

Omdat de eumelanine productie in de huid normaal verloopt en het pas verkeerd gaat tijdens het transport van de pigmenten naar de veren, blijven de ogen, de snavel, de poten en nagels onaangetast.

Dilute vererft autosomaal recessief en het genetisch symbool is *dil*.

We citeren Daniel Nuijten die over deze dilute mutatie vertelt wat volgt:

“Een mutant die ontstaan is bij de *Pyrrhura molinae molinae* in België en niet zoals bij de andere mutanten bij de *Pyrrhura molinae hypoxantha*. Het eerste wat bij deze mutant opvalt is dat de poten zwart zijn in plaats van lichtgrijs/vleeskleurig. Verder is het geel op de flanken een stuk minder. Wat voor mutant dit is, zal nader onderzoek in de toekomst moeten uitwijzen. Ik vermoed dat we hier te maken hebben met een multiple allele van dilute. Dit is na te gaan door deze vogels te verparen met een dilute en te kijken of er een tussenkleur ontstaat of door veeronderzoek om te zien of er macro melanosomen te vinden zijn in de veer. Deze macro melanosomen zijn samengeklonterde eumelanine korrels, wat een typisch kenmerk is voor dilute mutanten. Voorlopig zullen we echter

moeten wachten tot we deze experimenten kunnen uitvoeren. Ook zullen we moeten afwachten of deze mutatie behouden zal blijven, aangezien ze nog maar bij enkele kwekers te vinden zijn. In de Verenigde Staten is ondertussen ook een dilute mutatie te voorschijn gekomen, welke prachtige lichtkleurige vogels geeft. Er zijn al dilute *molinae* naar Europa geëxporteerd, maar we zullen een paar jaar moeten wachten voordat deze beschikbaar komen voor een wijder publiek. Wel moet ik hierbij aangeven dat deze mutant is ontstaan bij vogels waarvan het niet duidelijk is tot welke ondersoort ze behoren. Dit is het gevolg van het feit dat het voor vele kwekers in het verleden niet duidelijk was welke ondersoorten ze bezaten en deze daarom in het verleden door elkaar kruisten. De dilute is ook al gecombineerd met cinnamon en opaline, wat prachtige felgele vogels geeft. Deze vogels worden daar verkocht onder de naam 'suncheek', maar zijn niets anders dan een mutatiecombinatie."

De dilute mutatie zou ontstaan zijn bij *Pyrrhura molinae molinae* en deze wordt beschreven in deze matrix.

<i>Pyrrhura molinae molinae dilute green</i>	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Voorfront licht bruingrijs overgaand in licht bruingeel op het achterhoofd. De schedel is lichtgrijs.
Wangen	Geel met groene waas.
Oorstreek	Van witgrijs naar lichtbruin.
Oogring	Naakte witte oogring.
Vleugeldekken	Geel met groene waas.
Hals en nek	De hals is lichtbruin olijfgeel met een witte omzoming. De nek is geel met groene waas en er zijn vaak enkele lichtblauwe veertjes aanwezig. De zijkanten zijn licht bruingrijs.
Keel en borst	De borst is lichtbruin geel met een gedeeltelijk gebroken witte tot bleekgele omzoming.
Buik en flanken	De buik is lichtbruin geel met een gedeeltelijke gebroken witte tot bleekgele omzoming. De flanken zijn geel met groene waas. De buikvlek is donkerrood.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekken	Geel met groene waas.
Grote buitenste vleugelpennen	Lichtblauw naar buiten toe en lichtgrijs naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin en aan de basis geel met groene waas.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin en aan het einde iets lichtblauw.
Onderstaartdekken	Geel met groene waas.
Snavel	Grijs tot zwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin.

Tekening	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal donker roodbruin bandje.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de geel met groene waas wangen en de van witgrijs naar lichtbruine oorstreek.
Buikvlek	De donkerrode buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 26 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tener te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.	
Bevedering	
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.	
Houding	
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.	
Conditie	
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.	

Mutatie van de vederstructuur

Violet

Bij de violet mutatie is de structuur van de sponszone van de veren veranderd waardoor er violet licht in plaats van het normale blauw licht gecreëerd wordt.
De violetfactor vererft autosomaal incomplete dominant.

De violet mutatie zou ontstaan zijn bij *Pyrrhura molinae molinae*.

<i>Pyrrhura molinae molinae</i> violet green	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd opgebleekt bruinzwart en overgaand in bruingroen op het achterhoofd. De schedel is matzwart.
Wangen	Donkergroen.
Oorstreek	Van grijsachtig naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.
Vleugeldeken	Donkergroen.
Vleugelbocht en	Geel tot roodgeel. Ook de duimveren zijn geel.

vleugelrand	
Hals en nek	De halskleur loopt uit van bruin tot grijsgroen met een lichte witte tot bleekgele omzoming. De nek is bleekbruin met mogelijks enkel violet veertjes. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.
Keel en borst	De borst is bleekbruin tot donkergroen met een lichte bruingele omzoming.
Buik en flanken	De buik is groen violette waas met een gebroken witte omzoming. De flanken zijn groen met violette waas. De buikvlek is roodbruin.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaart dekveren	Groen met violette waas.
Grote buitenste vleugelpennen	Violetturquoise naar buiten toe en zwart naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin met aan de basis witte banden.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin en aan het einde iets violetturquoise.
Onderstaart dekveren	Violet.
Snavel	Grijs tot zwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin.
Tekening	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal donker roodbruin bandje.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de donkergroene wangen en de grijsbruine oorstreek.
Borst, buik en buikvlek	De groene met violette waas zone tussen de borst en de buik is omvangrijker dan deze bij <i>Pyrrhura molinae molinae</i> . De buikvlek is roodbruin en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is diffuus en nauwelijks waarneembaar en blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 26 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.	
Bevedering	
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.	

Houding
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.
Conditie
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.

Pyrrhura molinae australis Todd 1915 (Argentijnse groenwangparkiet)

australis: zuidelijk

In het geheel donkerder van kleur en met meer rood op de buik. De borstveren hebben donkerder zomen.

Keurtechnische aantekeningen:

- De roodbruine buikvlek loopt door tot de flanken.

Beschrijving:

<i>Pyrrhura molinae australis</i> fenotype green	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd donker grijsbruin en overgaand in bruingroen op het achterhoofd. De schedel is zwart.
Wangen	Groen.
Oorstreek	Van grijsachtig naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.
Vleugeldeken	Groen.
Hals en nek	De hals is bruin olijfgroen met een witte omzoming. De nek is groen. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.
Keel en borst	De borst is bruin olijfgroen met een gedeeltelijk gebroken witte tot bleekgele omzoming.
Buik en flanken	De buik is bruin olijfgroen met een gedeeltelijke gebroken witte tot bleekgele omzoming. De flanken zijn groen. De buikvlek is felrood en loopt door tot de flanken.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekveren	Groen.
Grote buitenste vleugelpennen	Blauw naar buiten toe en zwart naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin en aan de basis groen.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin en aan het einde iets blauw.
Onderstaartdekveren	Lichtjes blauw.
Snavel	Grijs tot zwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin.

Tekening	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal donker roodbruin bandje.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groene wangen en de grijsbruine oorstreek.
Buikvlek	felrood en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 26 cm gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.	
Bevedering	
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.	
Houding	
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.	
Conditie	
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.	

Mutaties bij *Pyrrhura molinae australis*:

Eumelaninemutatie

Cinnamon

De cinnamon mutatie zou ontstaan zijn bij *Pyrrhura molinae australis*.

Cinnamon is een mutatie waarbij geen zwarte maar kaneelbruine eumelanine gevormd wordt. In plaats van groene veren worden lauriergroene veren gevormd. Deze mutatie vererft geslachtsgebonden recessief.
Het genetisch symbool is: *Z cin*

<i>Pyrrhura molinae australis</i> cinnamon green	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd grijsbruin en overgaand in bruin lauriergroen op het achterhoofd. De schedel is bruin.
Wangen	Lauriergroen.
Oorstreek	Van grijsbruin naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.
Vleugeldekken	Lauriergroen.
Hals en nek	De hals is bruin lauriergroen met een witte omzoming. De nek is lauriergroen. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.
Keel en borst	De borst is bruin lauriergroen met een gedeeltelijk gebroken witte tot bleekgele omzoming.
Buik en flanken	De buik is bruin lauriergroen met een gedeeltelijke gebroken witte tot bleekgele omzoming. De flanken zijn lauriergroen. De buikvlek is felrood en loopt door tot de flanken.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekken	Lauriergroen.
Grote buitenste vleugelpennen	Blauw naar buiten toe en bruin naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin en aan de basis lauriergroen.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin en aan het einde iets blauw.
Onderstaartdekken	Lichtjes blauw.
Snavel	Bruin.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donkerbruin. De nagels zijn zo donkerbruin mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin.
Tekening	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal donker roodbruin bandje.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de lauriergroene wangen en de grijsbruine oorstreek.
Buikvlek	felrood en niet strak afgeijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De

	vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 26 cm gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.	
Bevedering	
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.	
Houding	
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.	
Conditie	
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.	

Pyrrhura molinae hypoxantha (Mato Grossoparkiet)

Hypoxantha: met geel aan de onderkant.

Vroeger als *Pyrrhura molinae sordida* beschreven. De gele vogel is een opaline mutatie die aanvankelijk als een afzonderlijke ondersoort (*hypoxantha*) werd aanzien.

Algemeenheden:

Rond 1900 werden door Salvadori in het Mato Grosso gebied in Brazilië drie vogels geobserveerd. Twee daarvan, die eigenlijk opaline mutaties waren, werden als een afzonderlijke ondersoort *Pyrrhura molinae hypoxantha* beschreven. Hierna werden geen vogels meer met een vergelijkbaar fenotype waargenomen in de natuur. Tot in de jaren '90 van de vorige eeuw een kweker uit de Verenigde Staten ontdekte dat jongen van zijn *Pyrrhura molinae sordida* leken op de beschreven *Pyrrhura molinae hypoxantha*. Uit de kenmerken en de kweekresultaten bleken deze jongen eigenlijk opaline mutanten te zijn.

Na deze informatie en omdat *Pyrrhura molinae hypoxantha* eerder werd beschreven dan *Pyrrhura molinae sordida* is de naam *sordida* geannuleerd en vervangen door *hypoxantha*.

Keurtechnische aantekeningen:

- iets donkerder van kleur dan *P. m. molinae*. Blauw in de wangen. De buikvlek is duidelijk kleiner dan bij *P. m. molinae*;
- De halskleur loopt uit van bruin tot grijsgroen, met een lichte witte tot bleekgele omzoming. Blauw in de wangen;
- Even groot als *P. m. molinae* maar slanker;
- *P. m. molinae* is scherper afgetekend in de nek;
- De nek is bleekbruin met mogelijks enkele blauwe veertjes;
- De borst is bleekbruin tot groen met een lichte bruingele omzoming;
- De buik is groen en plaatselijk roodbruin;
- De onderstaart is roodbruin en naar het einde blauwgroen;
- De anaalstreek is helderblauw.
- **Opgelet:** Veel vogels hebben groen-gele dijen en flanken. De borst- en keelomzoming wordt roodbruin. Er zijn rode veren in de ondervleugeldekveren. Deze kenmerken wijzen op ras onzuiverheid tussen de ondersoorten. Vogels worden vaak gekruist met *P. m. australis* om zo veel mogelijk rood in te kweken.

Beschrijving:

<i>Pyrrhura molinae hypoxantha</i> fenotype green	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd opgebleekt bruinzwart en overgaand in bruingroen op het achterhoofd. De schedel is matzwart.
Wangen	Groen met blauw.
Oorstreek	Van grijsachtig naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.
Vleugeldekveren	Groen.
Vleugelbocht en vleugelrand	Geel tot roodgeel. Ook de duimveren zijn geel.
Hals en nek	De halskleur loopt uit van bruin tot grijsgroen met een lichte witte tot bleekgele omzoming. De nek is bleekbruin met mogelijks enkel blauwe veertjes. De zijkanen zijn bruinachtig grijs.
Keel en borst	De borst is bleekbruin tot groen met een lichte bruingele omzoming.

Buik en flanken	De buik is groen met een gebroken witte omzoming. De flanken zijn groen. De buikvlek is roodbruin.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaart dekveren	Groen.
Grote buitenste vleugelpennen	Kobaltblauw naar buiten toe en zwart naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin met aan de basis witte banden.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin en aan het einde iets blauw.
Onderstaart dekveren	Blauw.
Snavel	Grijs tot zwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin.
Tekening	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal donker roodbruin bandje.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groene wangen en de grijsbruine oorstreek.
Borst, buik en buikvlek	De groene zone tussen de borst en de buik is omvangrijker dan deze bij <i>Pyrrhura molinae molinae</i> . De buikvlek is roodbruin en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is diffuus en nauwelijks waarneembaar en blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 26 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.	
Bevedering	
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.	
Houding	
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.	
Conditie	
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.	

Mutaties bij *Pyrrhura molinae hypoxantha*:

Psittacinemutatie

Turquoise

Deze mutatie zou ontstaan zijn bij *Pyrrhura molinae hypoxantha*.

<i>Pyrrhura m. hypoxantha</i> verschilt van <i>Pyrrhura m. molinae</i>
<ul style="list-style-type: none"> • <i>P. m. molinae</i> is forser, de groene wangen en de rode buikvlek zijn groter. • Bij <i>P. m. molinae</i> zijn de borstveren blauwachtig zwart met witte zoom en naar beneden toe groen met een gele zoom. Bij <i>P. m. hypoxantha</i> zijn de witte zomen breder en is het zwart van de veren zeer discreet of ontbrekend. • Bij <i>P. m. hypoxantha</i> zijn de onderstaartdekveren blauw.
<i>Pyrrhura m. hypoxantha</i> verschilt van <i>Pyrrhura m. australis</i>
<ul style="list-style-type: none"> • Bij <i>P. m. hypoxantha</i> zijn de borstveren netter en contrastrijker. • Het zwart op het voorhoofd en de schedel is zuiver zwart en niet zwartachtig bij <i>P. m. hypoxantha</i>.
<i>Pyrrhura m. hypoxantha</i> verschilt van <i>Pyrrhura m. restricta</i>
<ul style="list-style-type: none"> • De witte oorvlek en de blauwe schijn in de wangen, de nekband, zijkanten van het lichaam, onderstaartdekveren en sommige vleugeldekveren zijn kenmerken van <i>P. m. restricta</i>.

Turquoise is een PPR (Partial Psittacine Reduction) mutatie waarbij het psittacine gedeeltelijk en variabel gereduceerd wordt in het verenkleed. Het eumelanine verandert niet.

Turquoise vererft autosomaal recessief en het genetisch symbool is *bl^{tr}*.

We citeren Daniel Nuijten die over de turquoise mutatie het volgende schrijft:

“Zo is er in 1992 in België een turquoisemutant ontstaan. Deze mutant geeft een molinae waarbij het groen door ‘blauw’ is vervangen, maar niet volledig. Het groen in het gezicht en in de vleugelbocht hebben meer een zegroene kleur gekregen. Verder is ook het rood in de staart voor een groot gedeelte verdwenen. We hebben hier dus een zogenaamde ‘partial blue’ mutant of in goed Nederlands een gedeeltelijk blauwe. Dit betekent dat niet alle gele en rode pigmenten zijn verdwenen en dus op diverse plaatsen nog een groenige kleur geven.”

<i>Pyrrhura molinae hypoxantha</i> turquoise	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd opgebleekt bruinzwart en overgaand in bruinturquoise op het achterhoofd. De schedel is matzwart.
Wangen	Groen met turquoise.
Oorstreek	Van grijsachtig naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.
Vleugeldekveren	Groen met turquoise.
Vleugelbocht en vleugelrand	Geel tot witgeel. Ook de duimveren zijn witgeel.
Hals en nek	De halskleur loopt uit van bruin tot grijsturquoise met een lichte witte tot bleekgele omzoming. De nek is bleekbruin met mogelijks enkel turquoise veertjes. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.
Keel en borst	De borst is bleekbruin tot turquoise met een lichte bruingele omzoming.
Buik en flanken	De buik is turquoise met een gebroken witte omzoming. De flanken zijn

	turquoise. De buikvlek is grijsturquoise.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaart dekveren	Groen met turquoise.
Grote buitenste vleugelpennen	Kobalt turquoise naar buiten toe en zwart naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Grijsturquoise met aan de basis witte banden.
Onderzijde staartpennen	Grijsturquoise en aan het einde iets turquoise.
Onderstaart dekveren	Turquoise.
Snavel	Grijs tot zwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin.
Tekening	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal donker vuilwit bruin bandje.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groen met turquoise wangen en de grijsbruine oorstreek.
Borst, buik en buikvlek	De turquoise zone tussen de borst en de buik is omvangrijker dan deze bij <i>Pyrrhura molinae molinae</i> . De buikvlek is witbruin en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is diffuus en nauwelijks waarneembaar en blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 26 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.	
Bevedering	
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.	
Houding	
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.	
Conditie	
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.	

Mutatie die de verspreiding van de **kleurstoffen** aantast

opaline

Daniel Nuijten (09/11/2012)

Veel is er al geschreven over de opaline *Pyrrhura molinae hypoxantha*. Voor het eerst waargenomen en beschreven in het wild door Salvadori in 1899. Daarna voor vele tientallen jaren niet meer waargenomen. Totdat vogels die er hetzelfde uitzagen opdoken bij een Amerikaanse kweker. Toen werd het duidelijk dat deze zogenaamde geelflank een mutant was en geen ondersoort. Nu weten we dat het gaat om een opaline mutant. En zeker niet de eerste opaline mutant die in het wild is waargenomen. Ook van de Stellulari, *Charomosyna papou stellae*, zijn er twee kleurslagen in het wild. Een zwarte en een rode vorm. Deze rode vorm vererft geslachtsgebonden en is net als de mutant bij *molinae* opaline.

Er was echter nog een kenmerk dat voor onduidelijkheid zorgde bij de opaline mutant bij *Pyrrhura molinae hypoxantha*; onze vogels in gevangenschap hadden lichtgekleurde poten, terwijl de balgen van de door Salvadori beschreven vogels zwarte poten hadden. Onderzoek in het Natuurhistorisch museum door Ornitho-Genetics toonde inderdaad aan dat deze vogel zwarte poten had. Helaas konden wij geen zekerheid krijgen of deze kleur ontstaan was door de wijze van conserveren of dat dit de originele kleur was.

Ondertussen is ons informatie bekomen van de kweker waarbij de opaline mutant te voorschijn kwam uit wildvang vogels, dat deze eerste opaline vogels normale donker grijze poten hadden. Dit zou ons vermoeden kunnen bevestigen dat de licht gekleurde poten het resultaat zijn van selectiekweek. Kwekers hebben de neiging om de meest felgekleurde vogels te selecteren voor de kweek. Bij opaline mutaties zijn dit vaak de vogels met de minste hoeveelheid eumelanine. Dit komt dan niet enkel naar voren in het verenkleed, maar ook in de poten.

Indien je dan ook nog meeweegt dat sommige kwekers hun vogels binnen houden, waardoor er geen zonlicht bij de vogels komt dat de aanmaak van meer pigment stimuleert, dan krijg je inderdaad vogels met heel erg lichte poten.

Maar om af te sluiten, de licht gekleurde poten van opaline *Pyrrhura molinae hypoxantha* is het product van selectie kweek en niet het kenmerk van een afwijkende mutatie.

Opaline vererft geslachtgebonden recessief en zorgt voor een herschikking van de verschillende kleuropigmenten (psittacine en eumelanine).

Het genetisch symbool is *Z op*.

De mutant zorgt ervoor dat het zwart op de kop en het grijs op de keel opgebleekt worden.

De buik is voornamelijk geel en de rode buikvlek is kleiner geworden bij de oorspronkelijke opaline mutatie. Door de selectie kweek zien we nu vogels die vrijwel rood zijn geworden. Nu is het van belang om behalve deze 'roodbuiken' ook de oorspronkelijk opaline mutatie met zijn gele buik en kleine rode vlek te behouden.

Bij de oorspronkelijke vogels waren de poten donkergrijs.

<i>Pyrrhura molinae hypoxantha</i> opaline green	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd opgebleekt bruinzwart en overgaand in bruingroen op het achterhoofd. De schedel is matzwart.
Wangen	Groen-geel met blauw.
Oorstreek	Van grijsachtig naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.
Vleugeldekken	Groen.

<i>Pyrrhura molinae hypoxantha opaline green</i>	
Vleugelbocht en vleugelrand	Geel. Ook de duimveren zijn geel.
Hals en nek	De halskleur loopt uit van bruin tot grijsgroen met een lichte witte tot bleekgele omzoming. De nek is bleekbruin met mogelijks enkel blauwe veertjes. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.
Keel en borst	De borst is bleekbruin tot geel met een lichte bruingele omzoming.
Buik en flanken	De buik is geel met een gebroken witte omzoming. De flanken zijn geel. De kleine buikvlek is roodbruin.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaart dekveren	Groen.
Grote buitenste vleugelpennen	Kobaltblauw naar buiten toe en zwart naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin met aan de basis witte banden.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin en aan het einde iets blauw.
Onderstaart dekveren	Blauw.
Snavel	Grijs tot zwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin.
Tekening	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal donker roodbruin bandje.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groen-gele wangen en de grijsbruine oorstreek.
Borst, buik en buikvlek	De gele zone tussen de borst en de buik is omvangrijker dan deze bij <i>Pyrrhura molinae molinae</i> . De buikvlek is roodbruin en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is diffuus en nauwelijks waarneembaar en blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 26 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.	
Bevedering	
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.	

Houding
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.
Conditie
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.

Eumelaninemutatie

Misty

Bij de mutatie misty is het eumelanine in de medulla (binnenste ring) van de baard van de veren wat wolliger en minder strak afgelijnd. Ook de haakjes van de veren zijn minder goed ontwikkeld en gepigmenteerd. Een EF misty vogel vertoont een heel beperkte reductie van het eumelanine en lijkt op een doffer gekleurde vogel. Bij DF misty is er een duidelijk kleurverschil. De veren zijn dan licht mosterdgroen gekleurd. Misty vererft incomplete dominant.
Als tentoonstellingsvogel worden enkel de vogels met een dubbele mistyfactor gevraagd. De mistyfactor moet duidelijk herkenbaar zijn. “mistygroen” = flets mosterdgroen met licht bruingrijze waas; “mistyturquoise” = flets turquoise met lichtgrijze waas. Misty vererft autosomaal incomplete dominant.

<i>Pyrrhura molinae hypoxantha</i> DF misty green	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd opgebleekt bruingrijs en overgaand in mistygroen op het achterhoofd. De schedel is matgrijs.
Wangen	Mistygroen met fletsblauw.
Oorstreek	Van grijsachtig naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.
Vleugeldekken	Mistygroen.
Vleugelbocht en vleugelrand	Geel tot roodgeel. Ook de duimveren zijn geel.
Hals en nek	De halskleur loopt uit van bruin tot grijs mistygroen met een lichte witte tot bleekgele omzoming. De nek is bleekbruin met mogelijks enkel fletsblauwe veertjes. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.
Keel en borst	De borst is bleekbruin tot mistygroen met een lichte bruingele omzoming.
Buik en flanken	De buik is mistygroen met een gebroken witte omzoming. De flanken zijn mistygroen. De buikvlek is roodbruin.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekken	Mistygroen.
Grote buitenste vleugelpennen	Kobaltblauw naar buiten toe en grijs naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin met aan de basis witte banden.

Onderzijde staartpennen	Roodbruin en aan het einde iets blauw.
Onderstaart dekveren	Lichtblauw.
Snavel	Grijs tot zwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin.
Tekening	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal donker roodbruin bandje.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de mosgroene wangen en de grijsbruine oorstreek.
Borst, buik en buikvlek	De mistygroene zone tussen de borst en de buik is omvangrijker dan deze bij <i>Pyrrhura molinae molinae</i> . De buikvlek is roodbruin en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is diffuus en nauwelijks waarneembaar en blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 26 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.	
Bevedering	
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.	
Houding	
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.	
Conditie	
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.	

Mutatiecombinaties bij *Pyrrhura molinae hypoxantha*

Hierbij een overzicht van de tot nu toe aanvaarde mutatiecombinaties bij *Pyrrhura molinae hypoxantha*

opaline	DF misty	turquoise
1	2	3

1	2	opaline DF misty green
1	3	opaline turquoise
2	3	DF misty turquoise
1-2	3	opaline DF misty turquoise

<i>Pyrrhura molinae hypoxantha</i> DF misty turquoise	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd opgebleekt bruingrijs en overgaand in flets mistyturquoise op het achterhoofd. De schedel is flets grijs.
Wangen	Flets mistyturquoise.
Oorstreek	Van grijsachtig naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.
Vleugeldekveren	Flets mistyturquoise.
Vleugelbocht en vleugelrand	Crèmekleurig. Ook de duimveren zijn crèmekleurig.
Hals en nek	De halskleur loopt uit van bruin tot flets mistyturquoise met een lichte witte tot bleekgele omzoming. De nek is bleekbruin met mogelijks enkel blauwe veertjes. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.
Keel en borst	De borst is bleekbruin tot flets mistyturquoise met een lichte bruingele omzoming.
Buik en flanken	De buik is flets mistyturquoise met een gebroken witte omzoming. De flanken zijn flets mistyturquoise. De buikvlek is witbruin met flets mistyturquoise.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaart dekveren	Flets mistyturquoise.
Grote buitenste vleugelpennen	Flets mistyturquoise naar buiten toe en grijs naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Flets mistyturquoise met aan de basis witte banden.
Onderzijde staartpennen	Flets mistyturquoise en aan het einde iets flets turquoise.
Onderstaart dekveren	Mistyturquoise.
Snavel	Grijs tot zwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin.

Tekening	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal donker roodbruin bandje.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de mistyturquoise wangen en de grijsbruine oorstreek.
Borst, buik en buikvlek	De mistyturquoise zone tussen de borst en de buik is omvangrijker dan deze bij <i>Pyrrhura molinae molinae</i> . De buikvlek is grijs met mistyturquoise en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is diffuus en nauwelijks waarneembaar en blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 26 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.	
Bevedering	
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.	
Houding	
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.	
Conditie	
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.	

Pyrrhura molinae restricta

Als *P. m. molinae*, maar de wangen, de nekband, de zijkanten van het lichaam, de onderstaartdekveren en sommige vleugeldekveren met een opvallende blauwe waas. In het algemeen wat kleiner.

Is vroeger wel geïmporteerd in Europa maar er zijn slechts enkele exemplaren van over gebleven. *Pyrrhura molinae restricta* lijkt op *Pyrrhura molinae hypoxantha*. Bij *P. m. hypoxantha* zijn de wangen blauw en de anaalstreek is helderblauw. *P. m. restricta* heeft daarnaast ook blauwe veren op het vleugeldek, buik en rug.

Beschrijving:

<i>Pyrrhura molinae restricta</i> fenotype green	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Voorfront opgebleekt bruinzwart overgaand in bruingroen op het achterhoofd. De schedel is opgebleekt zwart.
Wangen	Blauwachtig groen.
Oorstreek	Van witachtig naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.
Vleugeldekveren	Groen met blauwe veren.
Hals en nek	De hals is bruin olijfgroen met een witte omzoming. De nek is sterk blauwachtig. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.
Keel en borst	De borst is bruin olijfgroen met een gedeeltelijk gebroken witte tot pastelgele omzoming.
Buik en flanken	De buik is bruin olijfgroen met blauwe veren en met een gedeeltelijke gebroken witte tot pastelgele omzoming. De flanken zijn groen. De buikvlek is lichtrood.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaart dekveren	Groen. Blauwe veren op de rug.
Grote buitenste vleugelpennen	Blauw naar buiten toe en zwart naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin en aan de basis groen.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin en aan het einde iets blauw.
Onderstaart dekveren	Blauw.
Snavel	Grijs tot zwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin.
Tekening	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal donker roodbruin bandje.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groene wangen en de grijsbruine oorstreek.
Buikvlek	Weinig rood en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de keel en hals en gaat

en buik	vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 24 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.	
Bevedering	
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.	
Houding	
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.	
Conditie	
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.	

Mutaties bij *Pyrrhura molinae restricta*:

Vooralsnog geen mutaties gekend.

Pyrrhura molinae phoenicura (Schlegelparkiet)

Als *P. m. molinae* maar de kleur aan de basis van de bovenstaartdekveren is uitgebreid groen. Deze wordt niet door de bovenstaartdekveren bedekt zodat er een groen-rode tweedeling van de staartkleur ontstaat. In het algemeen wat kleiner.

Komt niet in de Europese liefhebberij voor.

Pyrrhura molinae flavoptera (geelvleugel-groenwangparkiet)

Formaat: 26 cm.

Als *P. m. molinae*, maar met een gele tot roodgele vleugelbocht en vleugelrand. Ook de duimveren zijn geel.

Deze ondersoort is in 1994 geregistreerd onder het CBF nummer 2693. Ze komt niet voor in Nederland.

In het midden van de jaren '90 werden er in Bolivia verschillende *P. m. molinae* waargenomen met geel op de vleugelbocht. Daarom werd er in 1995 een onderzoeksmisssie opgezet in de La Paz vallei in Bolivia om meer te weten te komen over de afwijkende kleur. Nu bleek de populatie in deze vallei volledig te bestaan uit vogels met een gele tekening op de vleugelbocht.

Pyrrhura molinae flavoptera is nooit ingevoerd in Europa. Binnen de wilde populatie van *Pyrrhura molinae molinae* komt men ook vogels tegen met rood en geel op de vleugelbocht. Sommige kwekers zijn hier op gaan selecteren. Dit zijn dus *Pyrrhura molinae molinae* selectievormen en geen *Pyrrhura molinae flavoptera*.

Pyrrhura perlata (roodbuikparkiet)

Keurtechnische aantekeningen:

- De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden;
- De broekbevedering is blauwgroen bewaasd en zonder rode aanslag;
- De rode borstkleur loopt door tot onder de vleugels;
- De borst- en buikafscheiding is zo strak mogelijk.

Beschrijving:

Formaat	24 cm.
Kop en masker	Het voorhoofd en de schedel zijn bruin tot zwartbruin doorspekt met blauwe veertjes. Direct boven de snavel bevindt zich een smal roodbruin bandje. De wangen zijn groengeel en aan de benedenrand iets blauw. Rond het oog is er een onbevederde witte ring.
Vleugels	Het vleugeldek is olijf groenblauw. De vleugelbocht is rood en de vleugelzoom blauw. De grote vleugelpennen zijn blauw. De onderkant van de vleugel is rood.
Lichaam	De hals, de bovenborst en de nek zijn bruin met een brede lichtgrijze tot bleekgele omzoming. De onderkant van de nek is plaatselijk grijsblauw. De onderborst en de buik zijn helderrood met een strakke afscheiding ter hoogte van de vleugelbocht en onder de vleugelbochten een zo strak mogelijke afscheiding tussen de borst en de buik. Het rood loopt iets uit tussen de poten. De flanken zijn blauw en plaatselijk iets groen. De mantel en de rug bevedering zijn olijfgroen. De stuit is olijfgachtig groen met blauw.
Staart	De staartpennen zijn aan de bovenzijde diep bruinrood, aan de basis groen en aan het einde blauw. De onderzijde van de staartpennen is donkergrijs.
Ogen	Donkerbruin.
Poten	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Snavel	Grijs tot zwart.

Pyrrhura lepida (blauwwangparkiet)

Algemeenheden:

Bij *Pyrrhura lepida* komen de volgende ondersoorten voor:

- *Pyrrhura lepida lepida* – blauwwangparkiet;
- *Pyrrhura lepida anerythra* - Neumann-blauwwangparkiet (komt niet voor in de Europese liefhebberij).

Vroeger werd er nog een derde ondersoort onderscheiden, namelijk *Pyrrhura lepida coerulescens* (Miritibaparkiet). Maar *Pyrrhura lepida lepida* en *Pyrrhura lepida coerulescens* zijn geen aparte ondersoorten maar een en dezelfde.

Pyrrhura lepida lepida (blauwwangparkiet)

Keurtechnische aantekeningen:

• De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden;• De bruinrode buikkleur is zo weinig mogelijk aanwezig en mag niet rood zijn.

Beschrijving:

Formaat	24 cm.
Kop en masker	Het voorhoofd en de schedel zijn diep grijsbruin met direct boven de snavel een smal donker bruingrijs bandje. De wangen zijn blauwgroen. De oorstreek is grijsbruin. Rond het oog is er een onbevederde witte ring.
Vleugels	De vleugeldekveren zijn donkergroen. De vleugelbocht en -zoom zijn helderrood. De randen van de grote vleugeldekveren gaan van groen naar blauw. De grote vleugelpennen zijn blauw. De ondervleugel is roodgrijs.
Lichaam	De hals, de borst en de nek zijn bruingrijs met een grijze omzoming. Op de bovenborst en in de nek is de bevedering onregelmatig groen en blauw. De buik is groen met een blauwe waas. De flanken zijn groen met plaatselijk blauw. De mantel, de rug en de stuit zijn groen waarbij het groen op de stuit uitloopt tot blauw.
Staart	De staartpennen zijn van boven bruinrood en aan de basis olijfgroen. De onderkant van de staart is roodbruin en naar het uiteinde zwartbruin.
Ogen	Donkerbruin.
Poten	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Snavel	Grijszwart.

Pyrrhura lepida anerythra (Neumann-blauwwangparkiet)

Wijkt af van de andere ondersoorten omdat de binnenkant van de vleugels groenblauw is in plaats van rood en de vogels een donkerrode buikvlek hebben.

Als *P. l. lepida*, maar iets groter en zonder rode vleugelranden. De teugels en de bovenwangen zijn groen en gaan op de onderwangen over in blauw. De bovenborst vertoont geen of weinig blauw. De onderstaartdekveren zijn groen.

Komt niet voor in de Europese liefhebberij.

Pyrrhura melanura (zwartstaartparkiet)

Algemeenheden:

Bij *Pyrrhura melanura* komen de volgende ondersoorten voor:

- *Pyrrhura melanura melanura* – zwartstaartparkiet;
- *Pyrrhura melanura souancei* – Souancéparkiet;
- *Pyrrhura melanura berlepschi* - Berlepschparkiet (komt niet voor in de Europese liefhebberij);
- *Pyrrhura melanura pacifica* - Pacifische zwartstaartparkiet;
- *Pyrrhura melanura chapmani* - Chapmanparkiet (komt niet voor in de Europese liefhebberij).

We weten erg weinig van de taxonomie van *Pyrrhura melanura*. Wat we wel weten is dat twee ondersoorten, *berlepschi* en *souancei*, heel erg op elkaar lijken en misschien dus geen aparte ondersoorten zijn. Verder is er een ondersoort, *pacifica*, welke zo afgescheiden is van de andere ondersoorten en zo duidelijk herkenbaar is dat deze mogelijk niet erg nauw verwant is aan de rest. Totdat er meer onderzoek is gedaan zullen we echter rekening moeten houden met deze onduidelijkheden (15/10/2013 - Daniel Nuijten - *Pyrrhura melanura* - de volgende taxonomische uitdaging).

Pyrrhura melanura melanura (zwartstaartparkiet)

Keurtechnische aantekeningen:

• De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden;• Bij <i>Pyrrhura melanura souancei</i> (Souancéparkiet) is de bruinrode buikkleur zo weinig mogelijk aanwezig en hij mag niet rood zijn.

Beschrijving:

Formaat	24 cm.
Kop en masker	Het voorhoofd en de schedel zijn donkergrijs en overgaand in groen. De wangen en de bevedering van de oorstreek zijn groen. Rond het oog is er een onbevederde witte ring.
Vleugels	De vleugeldekveren zijn groen. De vleugelbocht en -zoom zijn rood en plaatselijk iets geel. De grote vleugelpennen zijn groenblauw. De ondervleugel is groen.
Lichaam	De hals en de nek zijn grijs tot bruingroen met een grijswitte omzoming. De borst is groen met een grijze omzoming. De flanken zijn groen. De buik is groenbruin met een gedeeltelijk grijze omzoming. De onderbuik is groen. De mantel, de rug en de stuit zijn groen.
Staat	De staartpennen zijn van boven donker roodbruin en aan de basis groen. De onderkant van de staart is grijszwart.
Ogen	Donkerbruin.
Poten	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Snavel	Grijszwart.

Pyrrhura melanura souancei (Souancéparkiet)

Formaat: 24 cm.

De vleugelbocht en de vleugelzoom zijn rood, zonder gele veerpunten. De veren van de onderzijde van de buik zijn groen, gedeeltelijk bruinrood.

***Pyrrhura melanura berlepschi* (Berlepschparkiet)**

Als *P. m. souancei*, maar de borstveren hebben zeer brede witte zomen. Het voorhoofd en de kruin zijn donkerbruin zonder groene zomen. De bovenkant van de staart is meer roodachtig.

Komt niet voor in de Europese liefhebberij.

***Pyrrhura melanura pacifica* (Pacifische zwartstaartparkiet)**

Formaat: 24 cm.

Als *P. m. souancei*, maar het voorhoofd is groen overgaand in grijs. De omzoming van de veren op de keel en de bovenborst is bruingeel. De borst, de hals en de nek zijn bruingroen met een bruingele tot witte omzoming. De buik is volledig groen. De bovenkant van de staart is meer roodachtig. De staart is korter. De naakte oogring is zwartachtig.

***Pyrrhura melanura chapmani* (Chapmanparkiet)**

Als *P. m. souancei*, maar groter. Het voorhoofd en de kruin zijn donkerbruin zonder groene zomen. De donkerbruine borst- en nekveren hebben brede matwitte zomen. De meeste handdekveren zijn groen en slechts enkele rood.

Komt niet voor in de Europese liefhebberij.

***Pyrrhura albipectus* (witborstparkiet)**

Komt niet voor in de Europese liefhebberij.

***Pyrrhura rupicola* (steen- of zwartkapparkiet)**

Algemeenheden:

Bij *Pyrrhura rupicola* komen de volgende ondersoorten voor:

- *Pyrrhura rupicola rupicola* - steen- of zwartkapparkiet.
- *Pyrrhura rupicola sandiae* - Sandiaparkiet.

***Pyrrhura rupicola rupicola* (Tschudi 1844) - (steen of -zwartkapparkiet)**

Pyrrhura: vuurstaart (met een rode staart).

Rupicola: in de rotsen wonend.

Pyrrhura rupicola rupicola komt niet voor in de Europese liefhebberij.

De vogels die hier aangeboden worden als *Pyrrhura rupicola rupicola* zijn selectievormen van *Pyrrhura rupicola sandiae*.

***Pyrrhura rupicola sandiae* Bond & Meyer de Schauensee 1944 - (Sandiaparkiet)**

Pyrrhura: vuurstaart (met een rode staart).

Rupicola: in de rotsen wonend.

Sandiae: Sandia is een stad in het zuidoosten van Peru.

Keurtechnische aantekeningen:

- De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden;
- Bij *P. r. sandiae* mag er geen tekening in de nek aanwezig zijn;
- De wangen zijn helder egaal groen;
- Vleugelbocht en -zoom zijn rood.

Beschrijving:

<i>Pyrrhura rupicola sandiae</i> fenotype green	
Kleur	
Voorhoofd, kruin en achterhoofd	Bruinzwart.
Wangen	Groen.
Oorstreek	Groen.
Oogring	Onbevederde lichtgrijze oogring.
Hals, bovenborst en nek	De veren van de hals en de bovenborst hebben kleine donkerbruine centra met een smalle witte zoom. De achternek is bruinzwart en de omzoming ontbreekt bijna geheel.
Borst en buik	De buik is groen. Sommige vogels hebben enige rode veren.
Mantel, rug, stuit, vleugelbocht en vleugeldeken	De mantel, de rug en de stuit zijn groen. De vleugeldeken zijn overwegend groen. De vleugelbocht en -zoom zijn rood.
Grote buitenste vleugelpennen en vleugels	De buitenste vlag van de grote slagpennen is groen, enigszins blauw bewaasd.
Bovenzijde staartpennen	Groen.
Bovenstaartdekveren	Groen.
Onderzijde staartpennen	Grijs.
Onderstaartdekveren	Groen.
Snavel	Grijs.

Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin.
Tekening	
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Er kan een verschil in de groene kleur zijn en als dit zo is dan is er geen duidelijke afscheiding.
Omzoming hals, nek en bovenborst	Er kan variatie zijn in de omzoming. In de nek is er geen tekening aanwezig.
Grootte	
Heeft een lengte van 25 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.	
Bevedering	
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.	
Houding	
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.	
Conditie	
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.	

Mutaties:

De volgende mutaties zijn ontstaan:

- cinnamon;
- opaline.

Door het gebrek aan vederonderzoek, gegevens over de kweekuitkomsten en foto's worden deze mutaties voornamelijk niet in de matrixvorm beschreven.

In afwachting van meer duidelijkheid en zekerheid geven we de algemene kenmerken van beide mutaties.

Eumelaninemutatie

cinnamon - Algemene kenmerken

Cinnamon is een mutatie waarbij, in tegenstelling tot de wildvorm, geen zwarte maar kaneelbruine eumelanine gevormd wordt.

Cinnamon vogels hebben bij hun geboorte rode ogen die na enkele dagen donker worden. Door het bruin eumelanine is er minder lichtabsorptie in de veren en hierdoor wordt de groene kleur laurierachtig groen.

Cinnamon vererft geslachtsgebonden recessief. Het genetisch symbool is *Z cin*.

Mutatie die de verspreiding van de **kleurstoffen** aantast

opaline - Algemene kenmerken

Opaline is een mutatie die geslachtgebonden recessief vererft en die zorgt voor een herschikking van de verschillende kleuropigmenten (psittacine en eumelanine).
Het genetisch symbool is *Z op*.

***Pyrrhura orcesi* (El Oroparkiet)**

Komt niet voor in de Europese liefhebberij.

Pyrrhura egregia (Demeraraparkiet)

Algemeenheden:

Bij *Pyrrhura egregia* komen de volgende ondersoorten voor:

- *Pyrrhura egregia egregia* – Demeraraparkiet;
- *Pyrrhura egregia obscura* – Gran Sabanaparkiet (komt niet voor in de Europese liefhebberij).

Pyrrhura egregia egregia (Demeraraparkiet)

Keurtechnische aantekeningen:

- De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden;
- De vleugeldekveren zijn iets omzoomd;
- De borst- en buikbevedering zit niet geheel strak zoals bij andere *Pyrrhura* soorten. Hierdoor kan de buikkleur minder egaal zijn;
- Bij *P. e. obscura* zijn de vleugelbocht, vleugelzoom en ondervleugel dieporanje in plaats van oranjegeel.

Beschrijving:

Formaat	25 cm.
Kop en masker	Het voorhoofd en de schedel zijn overwegend grijs met groen en soms bruin. De wangen zijn groen. De oorstreek is eveneens groen en plaatselijk roodbruin. Rond het oog is er een onbevederde witte ring.
Vleugels	De vleugeldekveren zijn groen. De vleugelbocht en -zoom zijn oranjegeel. De grote vleugelpennen zijn blauw en de ondervleugel is oranjegeel.
Lichaam	De hals is donker groenbruin met een gedeeltelijke vuilwitte omzoming. De nek, de borst en de flanken zijn groen. De buik is donkergroen en iets bruin bewaasd tussen de poten. De mantel, de rug en de stuit zijn groen.
Staart	De staartpennen zijn van boven bruinrood en aan de basis groen. De onderkant van de staart is grijsrood.
Ogen	Bruin.
Poten	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Snavel	Hoornkleurig-grijs.

Pyrrhura egregia obscura (Gran Sabanaparkiet)

Als *P. e. egregia*, maar in het geheel donkerder groen, vooral aan de bovenkant. De omzoming is veel smaller zodat de zwarte veerkernen veel zichtbaarder zijn. Minder bruinachtig rood op de buik. Komt niet voor in de Europese liefhebberij.

***Pyrrhura virdicata* (Santa Martaparkiet)**

Komt niet voor in de Europese liefhebberij.

***Pyrrhura calliptera* (prachtvleugelparkiet)**

Komt niet voor in de Europese liefhebberij.

***Pyrrhura hoematotis* (roodoorparkiet)**

Algemeenheden:

Bij *Pyrrhura hoematotis* komen de volgende ondersoorten voor:

- *Pyrrhura hoematotis hoematotis* – roodoorparkiet;
- *Pyrrhura hoematotis immarginata* – Cubioparkiet.

Beide ondersoorten komen niet voor in de Europese liefhebberij.

***Pyrrhura hoematotis hoematotis* (roodoorparkiet)**

Komt niet voor in de Europese liefhebberij.

***Pyrrhura hoematotis immarginata* (Cubioparkiet)**

Als *P. h. hoematotis*, maar zonder bruingrijze zomen aan de veren van de zijkanten van de nek. De zomen op de borst zijn minder aanwezig.

Komt niet voor in de Europese liefhebberij.

Pyrrhura rhodocephala (Roodkopparkiet)

Keurtechnische aantekeningen:

- De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden;
- De groene borst is roodbruin bewolkt en hij mag niet egaal groen zijn.
- Sommige vogels bezitten een of meerdere witte vleugelpennen. Het bezit van witte vleugelpennen is geen gevolg van albinisme maar is gewoon het fenotype van deze vogelsoort en dat is dus niet foutief.

Beschrijving:

<i>Pyrrhura rhodocephala</i> fenotype green	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Het voorhoofd en de schedel zijn helderrood, gedeeltelijk overgaand in de groene nek.
Wangen	Groen.
Oorstreek	Roodbruin.
Oogring	Onbevederde witte oogring.
Nek en hals	Nek en hals olijfgroen met bruine tot bruingrijze zomen.
Borst en buik	De borst is groenbruin met een smalle bruine omzoming. De midden onderbuik is iets bruinrood.
Flanken, mantel, rug, stuit, vleugeldekveren, vleugelbocht en vleugelzoom	Flanken, mantel, rug, stuit en vleugeldekveren zijn groen. De vleugelbocht is groen met enkele blauwe veertjes. De vleugelzoom is wit.
Grote buitenste vleugelpennen en vleugels	De grote vleugelpennen zijn violetblauw. De ondervleugel is groen-grijsblauw.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin.
Onderzijde staartpennen	Flets roodbruin.
Onderstaart dekveren	Groen.
Snavel	Hoornkleurig.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin.
Tekening	
Hoofd	De overgang van de schedel naar de nek is niet strak afgelijnd.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groene wangen en de roodbruine oorstreek.
Buikvlek	De bruinrode buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming nek, hals en borst	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de nek, hals en borst. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 24 tot 27 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	

Vorm
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tener te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.
Bevedering
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.
Houding
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.
Conditie
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.

Mutatie:

Mutatie van de vederstructuur

donkerfactor

Bij *Pyrrhura rhodocephala* is de donkerfactor mutatie ontstaan.

We geven de algemene kenmerken van de donkerfactor en de beschrijving van de mutatie in D groen en DD groen.

De donkerfactor is een autosomaal incomplete dominante mutatie die een wijziging van de vederstructuur veroorzaakt. De breedte van de sponszone van de veren wordt gewijzigd waardoor bij een groene vogel door interferentie donker blauw licht in plaats van blauw licht ontstaat wat resulteert in een donkergroene kleur. De aanwezigheid van een tweede donkerfactor maakt de sponszone nog minder breed en geeft een olijfgroene kleur. De donkerfactor komt voor bij de veren en heeft geen invloed op de kleur van de poten en nagels. Genetisch symbool: *D*

<i>Pyrrhura rhodocephala</i>		
	D green	DD green
	Kleur	Kleur
Voorhoofd en schedel	Het voorhoofd en de schedel zijn helderrood, gedeeltelijk overgaand in de donkergroene nek.	Het voorhoofd en de schedel zijn helderrood, gedeeltelijk overgaand in de olijfgroene nek.
Wangen	Donkergroen.	Olijfgroen.
Oorstreek	Roodbruin.	Roodbruin.
Oogring	Onbevederde witte oogring.	Onbevederde witte oogring.
Nek en hals	Nek en hals olijfgroen met bruine tot bruingrijze zomen.	Nek en hals olijfgroen met bruine tot bruingrijze zomen.
Borst en buik	De borst is donkergroen bruin met een smalle bruine omzoming. De midden onderbuik is iets bruinrood.	De borst is olijfgroen bruin met een smalle bruine omzoming. De midden onderbuik is iets bruinrood.

	D green	DD green
Flanken, mantel, rug, stuit, vleugeldekveren, vleugelbocht en vleugelzoom	Flanken, mantel, rug, stuit en vleugeldekveren zijn donkergroen. De vleugelbocht is donkergroen met enkele donkerblauwe veertjes. De vleugelzoom is wit.	Flanken, mantel, rug, stuit en vleugeldekveren zijn olijfgroen. De vleugelbocht is olijfgroen met enkele mauve veertjes. De vleugelzoom is wit.
Grote buitenste vleugelpennen en vleugels	De grote vleugelpennen zijn violet donkerblauw. De ondervleugel is donkergroen-grijsblauw.	De grote vleugelpennen zijn violet mauve. De ondervleugel is olijfgroen-grijsblauw.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin.	Roodbruin.
Onderzijde staartpennen	Flets roodbruin.	Flets roodbruin.
Onderstaart dekveren	Donkergroen.	Olijfgroen.
Snavel	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin.	Bruin.
	Tekening	Tekening
Hoofd	De overgang van de schedel naar de nek is niet strak afgelijnd.	De overgang van de schedel naar de nek is niet strak afgelijnd.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de donkergroene wangen en de roodbruine oorstreek.	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de olijfgroene wangen en de roodbruine oorstreek.
Buikvlek	De bruinrode buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.	De bruinrode buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming nek, hals en borst	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de nek, hals en borst. De omzoming kan variabel zijn.	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de nek, hals en borst. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte		
Heeft een lengte van 24 tot 27 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.		
Vorm		
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.		

Bevedering
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.
Houding
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.
Conditie
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.

Pyrrhura hoffmanni (Hoffmannparkiet)

Algemeenheden:

Bij *Pyrrhura hoffmanni* komen de volgende ondersoorten voor:

- *Pyrrhura hoffmanni hoffmanni* – Hoffmannparkiet;
- *Pyrrhura hoffmanni gaudens* - Chiriquiparkiet (een beperkt aantal paren komt voor in de Europese liefhebberij).

Pyrrhura hoffmanni hoffmanni (Hoffmannparkiet)

Keurtechnische aantekeningen:

• De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden;• In de schedelkleur mogen alleen gele veren voorkomen. Rode veertjes zijn foutief.

Beschrijving:

Formaat	24 cm.
Kop en masker	Het voorhoofd is groen en de schedel is groengeel geschubd. De wangen zijn groen en doorspekt met gele veertjes. De oorstreek is rood. Rond het oog is er een onbevederde witte ring.
Vleugels	De vleugeldekveren zijn overwegend groen. De primaire en secundaire vleugelpennen zijn gedeeltelijk geel en naar de uiteinden toe groen. De vleugelbocht is groen en de vleugelzoom geelgroen. De grote vleugelpennen zijn blauw. De ondervleugel is groen tot vaal olijfgeel.
Lichaam	De hals, de borst, de nek en de buik zijn diepgroen en doorspekt met vaalgele veertjes. De mantel, de rug en de stuit zijn groen.
Staart	De staartpennen zijn van boven rood tot olijfgroen. De onderstaart is bruinrood en naar de uiteinden toe olijfgroen.
Ogen	Bruin tot grijswit.
Poten	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Snavel	Hoornkleurig.

Pyrrhura hoffmanni gaudens (Chiriquiparkiet)

Keurtechnische aantekeningen:

• De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden;• De borst- en buikkleur is zo egaal mogelijk;• De schedel bevat oranjerode veertjes;• Het verschil tussen <i>Pyrrhura hoffmanni hoffmanni</i> en <i>Pyrrhura hoffmanni gaudens</i> is dat <i>P. h. gaudens</i> meer gele veren in de nek heeft;• Een beperkt aantal paren komen voor in de Europese liefhebberij.

Beschrijving:

Formaat	24 cm.
Kop en masker	Het voorhoofd en de schedel zijn groengeel met rode veertjes geschubd. De wangen zijn groen, doorspekt met gele veertjes en de oorstreek is dieprood. Rond het oog is er een onbevederde witte ring.
Vleugels	De vleugeldekveren zijn overwegend groen. De primaire en secundaire vleugelveren zijn gedeeltelijk geel en naar de uiteinden toe groen. De vleugelbocht is groen en de

	vleugelzoom geelgroen. De grote vleugelpennen zijn blauw. De ondervleugel is groen tot vaal olijfgeel.
Lichaam	De hals, de borst, de nek en de buik zijn diepgroen doorspekt met vaalgele veertjes. De mantel, de rug en de stuit zijn groen.
Staat	De staartpennen zijn van boven rood tot olijfgroen. De onderzijde van de staartpennen is bruinrood en naar de uiteinden toe olijfgroen.
Ogen	Bruin tot grijswit.
Poten	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Snavel	Hoornkleurig.

Pyrrhura picta (geschilderde parkiet of blauwvoorhoofd roodstaartparkiet)

Keurtechnische aantekeningen:

- De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden;
- De vleugelbocht is helderrood en naar binnen toe geelachtig;
- De kleur van de oogring en de poten is afhankelijk of deze vogel binnen (kleur is lichter) of buiten (kleur is donkerder) wordt gehouden;
- De borsttekening is zo scherp mogelijk getekend en de onderkant is geel bewaasd;
- Een duidelijk groene band is zichtbaar tussen de borsttekening en de buikvlek.

Beschrijving:

<i>Pyrrhura picta</i> fenotype green	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Het voorhoofd is blauw en de schedel blauw en bruin.
Wangen	Roodbruin en aan de benedenrand iets blauw.
Oorstreek	De oorvlek is wit.
Oogring	Smalle onbevederde oogring.
Hals, nek en bovenborst	De hals, de borst en de zijkanten van de nek zijn donkerbruin met een grijs tot bruingele V-vormige omzoming. Op de borst en in de nek plaatselijk blauw.
Borst en buik	De buik is groen. De onderborst en buik zijn bruinrood.
Flanken, mantel, rug, stuit, vleugeldekveren, vleugelbocht en vleugelzoom	De flanken, mantel en rug zijn groen. De mantel is groen overgaand in een bruinrode onderrug. De stuit is bruinrood en aan de randen groen. De vleugeldekveren zijn groen. De vleugelbocht is helderrood en naar binnen toe geelachtig. De vleugelzoom is blauw.
Grote buitenste vleugelpennen en vleugels	De grote vleugelpennen zijn blauw. De ondervleugel is groen.
Bovenzijde staartpennen	Bruinrood, naar de basis toe groen wordend.
Bovenstaart dekveren	Bruinrood.
Onderzijde staartpennen	Dof bruinrood.
Onderstaart dekveren	Groen.
Snavel	Grijszwart tot grijsbruin.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin met gele tot roodbruine iris.
Tekening	
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de roodbruine wangen en de witte oorvlek.
Buikvlek	De bruinrode buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en de flanken en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals en bovenborst	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de hals, de borst en de zijkanten van de nek. De omzoming kan variabel zijn.

Grootte
Heeft een lengte van 22 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.
Vorm
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.
Bevedering
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.
Houding
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.
Conditie
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.

Mutaties

De volgende mutatie zouden ontstaan zijn in avicultuur:

- turquoise;
- bont (dominant en of recessief bont).

Door het gebrek aan vederonderzoek, gegevens over de kweekuitkomsten en foto's worden deze mutaties vooralsnog niet in de matrixvorm beschreven.

In afwachting van meer duidelijkheid en zekerheid geven we de algemene kenmerken van de mutaties. We hopen dat dit zal helpen bij het bepalen van de juiste mutatie.

Psittacinemutatie

turquoise

Turquoise is een PPR (Partial Psittacine Reduction) mutatie waarbij het psittacine gedeeltelijk en variabel gereduceerd wordt in het verenkleed. Het eumelanine verandert niet. Turquoise vererft autosomaal recessief en het genetisch symbool is *bl^{tg}*.

Eumelaninemutatie

dominant bont

Dominant bont is een mutatie die autosomaal dominant vererft. Genetisch symbool is *Pi (pied)*. Bont kan variëren van enkele bonte veertjes tot een bijna volledige eumelanine reductie. Er is geen duidelijk verschil tussen enkel- en dubbelfactorig bonte vogels. Bij dominant bont komen er in bepaalde huidsegmenten geen pigmentcellen voor. De bonte veervelden zijn ofwel compleet geel in de groenreeks of compleet wit in de blauwreeks.

recessief bont

Recessief bont is een mutatie die autosomaal recessief vererft.

Genetisch symbool is *s* (*spotting*).

Bij een recessief bonte mutatie is er een defect in de distributie van de pigmentcellen vanuit de neurale lijst.

Bij recessief bont kunnen, in tegenstelling tot dominant bont, er wel pigmenten in de veren aanwezig zijn. Maar deze zijn veel te gering en te erg misvormd om voldoende eumelanine aan te maken.

Bij recessief bont is het ook mogelijk dat de oogkleur ook aangetast wordt.

Bij sommige vogelsoorten is de eumelanine reductie ongeveer 95 procent.

***Pyrrhura amazonum* (Santaremparkiet)**

Algemeenheden:

Bij *Pyrrhura amazonum* komen de volgende ondersoorten voor:

- *Pyrrhura amazonum amazonum* – Santaremparkiet;
- *Pyrrhura amazonum microtera* – kleine Santaremparkiet;
- *Pyrrhura amazonum subsp. nov.* – Tocantinsparkiet;
- *Pyrrhura amazonum araguaiensis*

In de Europese liefhebberij komt enkel de laatste ondersoort *Pyrrhura amazonum araguaiensis* voor.

***Pyrrhura snethlageae* (Madeiraparkiet)**

Algemeenheden:

Bij *Pyrrhura snethlageae* komen de volgende ondersoorten voor:

- *Pyrrhura snethlageae snethlageae* - Madeiraparkiet
- *Pyrrhura snethlageae lucida* - Cristalinoparkiet

Komen niet voor in de Europese liefhebberij.

***Pyrrhura lucianii* (Prins Lucienparkiet)**

Komt niet voor in de Europese liefhebberij.

***Pyrrhura peruviana* (Peru-roodstaartparkiet)**

Algemeenheden:

Bij *Pyrrhura peruviana* komen de volgende ondersoorten voor:

- *Pyrrhura peruviana peruviana* – Peru-roodstaartparkiet;
- *Pyrrhura peruviana dilutissima* – bleke Peru-roodstaartparkiet.

Komen niet voor in de Europese liefhebberij.

De *Pyrrhura peruviana* zou wel voorkomen in Denemarken. Het is echter geen *P. peruviana* maar *P. amazonum araguaiensis*.

Pyrrhura roseifrons (roodschedelparkiet)

Algemeenheden:

Bij *Pyrrhura roseifrons* komen de volgende ondersoorten voor:

- *Pyrrhura roseifrons roseifrons* – roodschedelparkiet;
- *Pyrrhura roseifrons parvifrons* Shanusiparkiet.

Volgens het Zuid-Amerikaanse Classificatie Comité is *Pyrrhura roseifrons parvifrons* geen ondersoort. Deze conclusie is gebaseerd op het feit dat men te weinig weet van die *Pyrrhura* soort en dat de relaties onvoldoende bestudeerd zijn. Joseph en Ribas hebben Arndt's conclusie wel overgenomen en hebben *P. roseifrons parvifrons* bij *P. roseifrons roseifrons* geïnclassificeerd. Het is nu wachten op de resultaten van het DNA onderzoek dat Arndt in 2014 uitgevoerd heeft, maar die laten helaas op zich wachten. In afwachting wordt de indeling in twee ondersoorten behouden.

Pyrrhura roseifrons roseifrons (roodschedelparkiet)

Keurtechnische aantekeningen:

- De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden;
- Het roodoranje (soms rood) op het voorhoofd en de schedel wordt intensiever met ouder worden en de hoeveelheid is erg variabel. Dit heeft ook invloed op de omvang van de donker bruin-grijze achterschedel dekkleur.
- *P. r. roseifrons* werd vroeger als een ondersoort van *P. picta* beschouwd;
- De kleur van de oogring en poten is afhankelijk of deze vogel binnen (de kleur is lichter) of buiten (de kleur is donkerder) wordt gehouden;
- Verschil tussen *P. r. parvifrons* en *P. r. roseifrons*: bij *parvifrons* is er minder rood op de kop en de wangen zijn roodbruin met wat blauw aan de onderkant.

Beschrijving:

Formaat	22 cm.
Kop en masker	Het voorhoofd en de schedel zijn roodoranje en soms rood. Het achterhoofd en de nek zijn donker bruin-grijs. De kleur van de wangen is variabel. De oorstreek is grijswit tot vuilgeel en soms iets rood. Rond het oog is er een onbevederde ring.
Vleugels	De vleugeldekveren zijn groen. De vleugelbocht mag enige rode veertjes vertonen. De vleugelzoom is blauw. De grote vleugelpennen zijn groenblauw. De ondervleugel is groen.
Lichaam	De hals, de borst en de zijkanten van de nek zijn bruin-groen met een grijsbruine omzoming. De flanken en de mantel zijn groen. De buik is overwegend groen en de midden onderbuik bruinrood. De onderrug is bruinrood. De stuit is overwegend bruinrood en plaatselijk groen.
Staart	De staartpennen zijn van boven aan de basis iets groen en overgaand in bruinrood. De onderzijde van de staartpennen is bruinrood.
Ogen	Bruin.
Poten	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Snavel	Grijszwart tot grijsbruin.

***Pyrrhura roseifrons parvifrons* (Shanusiparkiet)**

Formaat: 24 cm.

Als *P. r. parvifrons*, maar kleiner, met een langere staart en een smalle rode streep boven de washuid. De bovenkop is bruin met wat bleekblauw aan het voorhoofd. De oorvlek is wit tot mat grijs. De wangen zijn roodbruin met aan de onderkant een weinig blauw. De halsveren zijn donkerbruin met bruingele zomen. De borstveren zijn groen met geelachtige zomen.

De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden. Vooral bij de pop wordt de kop bijna geheel rood. De oorvlekken worden dan crèmekleurig.

***Pyrrhura caeruleiceps* (Magdalenaparkiet)**

Algemeenheden:

Bij *Pyrrhura caeruleiceps* komen de volgende ondersoorten voor:

- *Pyrrhura caeruleiceps caeruleiceps* – Magdalenaparkiet;
- *Pyrrhura caeruleiceps pantchenkoi* – Pantchenkoparkiet.

Formaat: 22 cm

Komen niet voor in de Europese liefhebberij.

***Pyrrhura subandina* (Jaraquielparkiet)**

Formaat: 22 cm

Komt niet voor in de Europese liefhebberij.

***Pyrrhura eisenmanni* (Azueroparkiet)**

Formaat: 22 cm

Komt niet voor in de Europese liefhebberij.

Pyrrhura leucotis (Kuhl 1820) (witoorparkiet)

Algemeenheden:

Er bestaan twee varianten die in hetzelfde gebied voorkomen.

De ene variant heeft witgele zomen aan de borstveren die erg smal zijn en in het geheel geen borststrepen vormen.

De andere variant lijkt meer op een vogel met de witte borststrepen van *Pyrrhura griseipectus* en heeft een bleker bruine bovenkop.

Keurtechnische aantekeningen:

- De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden;
- Let op de blauwe band op het voorhoofd en op de bruine kop;
- De kleur van de oorstreek varieert van wit tot vuilwit;
- Onder het masker en het schedeldek is een blauwe kleur zichtbaar in de hals en de nek;
- Tussen de borst- en de buiktekening is een groen bevederde strook aanwezig;
- De buikvlek mag niet in de broek- en flankbevedering zichtbaar zijn;
- Er is een variatie in kleur en tekening tussen de twee varianten *P. leucotis*, zie Algemeenheden;
- **Opgelet:** de kleur van de onbevederde oogring en de washuid boven de snavel wordt wit als de vogels binnen gehouden worden (is geen andere ondersoort).

Beschrijving:

<i>Pyrrhura leucotis</i> fenotype green	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Grijsbruin en overgaand in kastanjebruin richting de snavel. Op het voorhoofd, direct boven de snavel, bevindt er zich een smal bruin randje overgaand naar een bruinblauw voorhoofd.
Wangen	Kastanjebruin met aan de benedenrand een smal bruinblauw randje.
Oorstreek	Overwegend wit.
Oogring	Smalle onbevederde ring.
Hals en nek	De hals en de nek zijn bruingroen met blauw en een iets witgele omzoming.
Borst en buik	De buik is groen. De midden onderbuik is roodbruin.
Flanken, mantel, rug, stuit, vleugeldekveren, vleugelbocht en vleugelzoom	De flanken en de mantel zijn groen. De rug en de stuit zijn roodbruin. De vleugeldekveren zijn groen. De vleugelbocht is rood en overgaand in een groenblauwe vleugelzoom.
Grote buitenste vleugelpennen en vleugels	De grote buitenste vleugelpennen zijn blauw en de ondervleugel is groen.
Bovenzijde staartpennen	Aan de basis olijfgroen die geleidelijk overgaat in een bruinrode kleur tot aan een bruinrood einde.
Bovenstaart dekveren	Groen en naar het einde toe roodbruin.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin.
Onderstaart dekveren	Groen.
Snavel	Grijszwart. De washuid boven de snavel is donker.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin gele tot roodbruine iris.

Tekening	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een smal bruin randje.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de kastanjebruine wangen en de geel tot grijswitte oorstreek.
Buikvlek	De roodbruine buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en de flanken en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, nek en bovenborst	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de hals en nek. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 23 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.	
Bevedering	
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.	
Houding	
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.	
Conditie	
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.	

Mutaties:

De volgende mutaties zouden ontstaan zijn:

- grijs;
- misty;
- marbled, dilute of pastel.

Door het gebrek aan vederonderzoek, gegevens over de kweekuitkomsten en foto's worden deze mutaties vooralsnog niet in de matrixvorm beschreven.

Indien een van deze mutaties bestaan dan kan dit getoetst worden aan enkele algemene kenmerken van deze mutaties:

Mutatie van de vederstructuur

Dominant grijs of recessief grijs

Welke grijs mutatie? Deze die autosomaal dominant vererft of deze die autosomaal recessief vererft?

Welke resultaten worden bekomen uit de proefparingen?

- Bij autosomaal dominant volstaat dat er één vogel grijs is om grijze jongen te bekomen.

- Bij autosomaal recessief moeten beide ouders tenminste split zijn voor grijs.

Dominant grijs.

Vererving: autosomaal dominant.

Symbool: G.

Is een mutatie van de vederstructuur.

De grijsmutatie berust op een reorganisatie van de inwendige structuur van de baarden waarbij de sponszone en de medulla niet als zodanig meer herkenbaar zijn. Er vindt daardoor geen verstrooiing (interferentie) van blauw licht plaats.

In de groene wildkleur wordt deze mutatie grijsgroen genoemd.

Recessief grijs.

Vererving: autosomaal recessief

Symbool: g

Is een mutatie van de vederstructuur.

De recessief grijsmutatie berust op een reorganisatie van de inwendige structuur van de baarden waarbij de sponszone en de medulla niet als zodanig meer herkenbaar zijn. Er vindt daardoor geen verstrooiing (interferentie) van blauw licht plaats.

In de groene wildkleur wordt deze mutatie grijsgroen genoemd.

Eumelanine mutaties

Misty - Algemene kenmerken:

Bij de mutatie misty is het eumelanine in de medulla (binnenste ring) van de baard van de veren wat wolliger en minder strak afgelijnd. Ook de haakjes van de veren zijn minder goed ontwikkeld en gepigmenteerd. Een EF misty vogel vertoont een heel beperkte reductie van het eumelanine en lijkt op een doffer gekleurde vogel. Bij DF misty is er een duidelijk kleurverschil. De veren zijn dan licht mosterdgroen gekleurd.

Misty vererft autosomaal incomplete dominant.

Als tentoonstellingsvogel worden enkel de vogels met een dubbele mistyfactor gevraagd. De mistyfactor moet duidelijk herkenbaar zijn.

“mistygroen” = flets mosterdgroen met licht bruingrijze waas.

Marbled, dilute of pastel?

	marbled	dilute	pastel
Wijze van overerven	Autosomaal recessief	Autosomaal recessief	Autosomaal recessief
Genetisch symbool	<i>mb</i>	<i>dil</i>	<i>a^{pa}</i>
Eumelanine reductie	Concentreert zich hoofdzakelijk in de kern van de vleugeldekveren met een reductie van ongeveer zestig procent. De buitenkant van deze veren is donker. De zomen komen voor in het vleugeldek en de slagpennen. In de andere lichaamsveren is de eumelanine reductie gelijkmatig verdeeld (ongeveer vijftig procent).	Eumelanine reductie in de lichaamsbevedering bedraagt 80 à 90 procent. De ogen, snavel, poten en nagels zijn onaangetast ten opzichte van de wildvorm.	Eumelanine reductie is ongeveer 50 procent. De kleur van de ogen blijft ongewijzigd in vergelijking met de wildvorm. De kleur van de poten en nagels kan ook aangetast worden.

Pyrrhura griseipectus Salvadori 1900 (witborstparkiet of grijsborst witoorparkiet)

Pyrrhura: vuurstaart

Griseipectus: met een grijze borst

Keurtechnische aantekeningen:

- De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden;
- *P. griseipectus* werd vroeger als een ondersoort van *P. leucotis* beschouwd;
- Het contrast tussen enerzijds de witte oorvlek en borstomzoming en anderzijds de bruine bovenkop en borstveren valt op;
- Het model van *P. griseipectus* is iets voller dan dat van *P. leucotis*;
- De buikvlek mag niet in de broek- en flankbevedering zichtbaar zijn;
- Tussen de borst- en de buiktekening is de groen bevederde strook bij *P. griseipectus* breder dan deze bij *P. leucotis*.

Beschrijving:

<i>Pyrrhura griseipectus</i> fenotype green	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Het voorhoofd en de schedel zijn grijsbruin en overgaand in kastanjebruin richting de snavel.
Wangen	Kastanjebruin.
Oorstreek	Wit met aan de randen iets bruin.
Oogring	Smalle onbevederde ring.
Hals, nek en borst	De kleur van de veren in de hals is bruinachtig met witte omzoming en naar de zijkanten van de nek vaalgrijs. In de nek, onder de schedeldek kleur, is er een diepblauwe waas. Vanaf de groene nek gaat de kleur van de veren richting de kropstreek en de borst over naar grijsbruin met een witte omzoming.
Buik	De buik is groen. De midden onderbuik is roodbruin.
Flanken, mantel, rug, stuit, vleugeldekveren, vleugelbocht en vleugelzoom	De flanken en de mantel zijn groen. De rug is groen en geleidelijk overgaand in een roodbruine stuit. De vleugeldekveren zijn groen. De vleugelbocht is rood en overgaand in een groenblauwe vleugelzoom.
Grote buitenste vleugelpennen en vleugels	De grote buitenste vleugelpennen zijn blauw en de ondervleugel is groen.
Bovenzijde staartpennen	Aan de basis groen die geleidelijk overgaat in roestbruin-rood.
Bovenstaart dekveren	Groen naar het einde toe roodbruin.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin.
Onderstaart dekveren	Groen.
Snavel	Grijszwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin met gele tot roodbruine iris.

Tekening	
Oorvlekken	De witte oorvlekken zijn het grootst van alle leucotis-vormen.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de kastanjebruine wangen en de witte oorstreek.
Buikvlek	De roodbruine buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en de flanken en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals en borst	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de hals, nek en borst. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 22 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.	
Bevedering	
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.	
Houding	
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.	
Conditie	
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.	

Mutaties:

De mutatie grijs zou ontstaan zijn.

Door het gebrek aan vederonderzoek, gegevens over de kweekuitkomsten en foto's wordt deze mutatie voornamelijk niet in de matrixvorm beschreven.

Indien deze mutaties bestaan dan kan dit getoetst worden aan enkele algemene kenmerken van deze mutatie:

Mutatie van de vederstructuur

Donkergrijs of recessief grijs

Welke grijs mutatie? Deze die autosomaal dominant vererft of deze die autosomaal recessief vererft?

Welke resultaten worden bekomen uit de proefparingen? Bij autosomaal dominant volstaat dat er één vogel grijs is om grijze jongen te bekomen. Bij autosomaal recessief moeten beide ouders tenminste split zijn voor grijs.

Dominant grijs.

Vererving: autosomaal dominant.

Symbool: G.

Is een mutatie van de vederstructuur.

De grijsmutatie berust op een reorganisatie van de inwendige structuur van de baarden waarbij de sponszone en de medulla niet als zodanig meer herkenbaar zijn. Er vindt daardoor geen verstrooiing (interferentie) van blauw licht plaats.

In de groene wildkleur wordt deze mutatie grijsgroen genoemd.

Recessief grijs.

Vererving: autosomaal recessief

Symbool: g

Is een mutatie van de vederstructuur.

De recessief grijsmutatie berust op een reorganisatie van de inwendige structuur van de baarden waarbij de sponszone en de medulla niet als zodanig meer herkenbaar zijn. Er vindt daardoor geen verstrooiing (interferentie) van blauw licht plaats.

In de groene wildkleur wordt deze mutatie grijsgroen genoemd.

Pyrrhura pfrimeri Ribeiro 1920 (Pfrimerparkiet)

Pyrrhura: vuurstaart

Pfrimeri: naar Rudolph Pfrimer, een professionele vogelverzamelaar die rond 1910 in Brazilië werkte. Deze soort komt slechts bij enkele Europese kwekers voor.

Keurtechnische aantekeningen:

- De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden;
- *P. pfrimeri* werd vroeger als een ondersoort van *P. leucotis* beschouwd;
- De vuilwitte overgangszone achter de wang mag slechts minimaal aanwezig zijn;
- Hoe blauwer de kopkleur hoe blauwer de kleur van de bovenborst;
- Tussen de borst- en de buiktekening is een groen bevederde strook aanwezig;
- De buikvlek mag niet in de broek- en flankbevedering zichtbaar zijn;
- De rode vleugelbocht is bij *P. pfrimeri* uitgebreider dan bij *P. leucotis*;
- **Opgelet:** de kleur van de oogring en van de washuid boven de snavel varieert afhankelijk van het feit of de vogels binnen (kleur is lichter) of buiten (kleur is donkerder) worden gehouden.

Beschrijving:

<i>Pyrrhura pfrimeri</i> fenotype green	
Kleur	
Voorhoofd, schedel en teugel	Het bandje op het voorhoofd is roodbruin overgaand naar een matblauwe schedel.
Wangen	Roodbruin. De vuilwitte overgang achter de wang is beperkt.
Oorstreek	Roodbruin.
Oogring	Smalle onbevederde ring.
Hals, nek en bovenborst	Aan de hals zijn de veren lichtblauw met lichtgroene zomen. Dan worden de veren blauw met witte zomen en op de bovenborst zijn de veren uiteindelijk groen met witgele zomen. Dit geeft de indruk van een blauwe hals met witte zomen die naar de borst toe in groen overgaat.
Borst en buik	De buik is groen. Tussen de borst- en de buiktekening is een groen bevederde strook aanwezig. De midden onderbuik is roodbruin.
Flanken, mantel, rug, stuit, vleugeldeken, vleugelbocht en vleugelzoom	De flanken en de mantel zijn groen. De rug is groen en geleidelijk overgaand in een roodbruine stuit. De vleugeldeken zijn groen. De vleugelbocht is rood en overgaand in een groenblauwe vleugelzoom.
Grote buitenste vleugelpennen en vleugels	De grote buitenste vleugelpennen zijn blauw en de ondervleugel is groen.
Bovenzijde staartpennen	Aan de basis olijfgroen die geleidelijk overgaat in een bruinrode kleur tot aan een bruinrood einde.
Bovenstaart dekveren	Groen en naar het einde toe roodbruin met een smalle gele punt aan de toppen.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin.
Onderstaart dekveren	Groen.
Snavel	Grijszwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin met gele tot roodbruine iris.

Tekening	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een roodbruin bandje.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	De witte oorvlek is beperkt tot een één tot twee millimeter breed streepje.
Buikvlek	De roodbruine buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De grote buikvlek loopt van de onderborst tot de onderbuik. Maar hij blijft tussen de poten en mag niet in de broek- en flankbevedering zichtbaar zijn.
Omzoming hals, nek en bovenborst	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de hals, nek en bovenborst. De omzoming kan variabel zijn.
Vleugelbocht	De rode vleugelbocht is bij <i>P. pfrimeri</i> uitgebreider dan bij <i>P. leutotis</i>
Grootte	
Heeft een lengte van 22 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.	
Bevedering	
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.	
Houding	
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.	
Conditie	
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkled is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.	

Pyrrhura emma Salvadori 1891 (Emmaparkiet)

Pyrrhura: vuurstaart

Emma: Tommaso Salvadori noemde deze soort naar zijn schoonzus Emma Jourdan (1846-1928)

Is een voormalige ondersoort van *Pyrrhura leucotis* maar zit genetisch veel dichterbij *Pyrrhura picta* en hoort dus qua groepering bij *Pyrrhura picta* thuis.

Keurtechnische aantekeningen:

- De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden;
- *P. emma* werd vroeger als een ondersoort van *P. leucotis* beschouwd;
- De blauwe kopkleur is voorzien van een grijze zone die in omvang kan variëren;
- Tussen de borst- en de buiktekening is een groen bevederde strook aanwezig;
- De buikvlek mag niet in de broek- en flankbevedering zichtbaar zijn;
- De staart is tweekleurig, zie Beschrijving;
- **Opgelet:** *P. emma* lijkt qua uiterlijk een tussenvorm tussen *P. leucotis* (witte oorvlek) en *P. pfrimeri* (blauwe bovenkop en hals) te zijn.

Beschrijving:

<i>Pyrrhura emma</i> fenotype green	
Kleur	
Voorhoofd en schedel	Boven de snavel een smal kastanjebruin randje en overgaand in een matblauwe kopkleur met op de bovenschedel een grijsachtige zone.
Wangen	Kastanjebruin en aan de benedenrand iets blauw.
Oorstreek	De oorvlek is vuilwit. Boven en achter het oog is een kastanjebruine rand aanwezig.
Oogring	Smalle onbevederde oogring.
Hals en bovenborst	Aan de hals zijn de veren lichtblauw met witte zomen en op de bovenborst zijn de veren groen met witgele zomen.
Borst en buik	De buik is groen. De midden onderbuik is roodbruin.
Flanken, mantel, rug, stuit, vleugeldekveren, vleugelbocht en vleugelzoom	De flanken en de mantel zijn groen. De rug is groen en geleidelijk overgaand in een roodbruine stuit. De vleugeldekveren zijn groen. De vleugelbocht is rood en overgaand in een groenblauwe vleugelzoom.
Grote buitenste vleugelpennen en vleugels	De grote buitenste vleugelpennen zijn blauw en de onderzijde van de vleugels is groen.
Bovenzijde staartpennen	De twee middelste staartpennen zijn roodbruin en de overige zijn groen en naar het einde toe roodbruin.
Bovenstaart dekveren	Roodbruin.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin.
Onderstaart dekveren	Groen.
Snavel	Grijszwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin met gele tot roodbruine iris.

Tekening	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een smal kastanjebruin randje.
Kop	De aanwezige grijze zone kan in omvang variëren.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de kastanjebruine wangen en de geel tot grijswitte oorstreek.
Buikvlek	De roodbruine buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en de flanken en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals en bovenborst	De omzoming is welomschreven ter hoogte van de hals en bovenborst. De omzoming kan variabel zijn.
Grootte	
Heeft een lengte van 21 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.	
Vorm	
De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn. De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund. De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart. De borst is rond en vol. De buik is vlak. Het achterlijk is niet uitgezakt. De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren. De nagels zijn aanwezig en niet te lang.	
Bevedering	
De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.	
Houding	
De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn. De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet. De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok. De vogel geeft een rustige indruk.	
Conditie	
Conditie is een eerste vereiste. De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd. He verenkleed is rein en ongeschonden. De ogen zijn helder en mooi rond.	

Mutaties:

Eumelaninemutatie

Fallow?

Door het ontbreken van vederonderzoek, specifieke informatie over de kweekuitkomsten en het beperkt aantal foto's wordt deze mutatie vooralsnog niet beschreven in de matrixvorm.

Als het een fallow mutatie is dan is de vraag om welke fallow mutatie het precies gaat? Bij de vogels met veren van het structurele type zijn er drie fallow vormen gekend en deze zijn bronze fallow, pale fallow en dun fallow.

We vermelden de algemene kenmerken van deze fallow mutaties:

	bronze fallow	pale fallow	dun fallow
Wijze van overerven	autosomaal recessief.	autosomaal recessief.	autosomaal recessief.
Genetisch symbool	a^{bz}	pf	df
Kleur ogen	Donker bordeauxrood.	Helderrood.	Helderrood.

	bronze fallow	pale fallow	dun fallow
Reductie eumelanine in de veren en de ogen	Beperkte eumelanine reductie.	Hoge eumelanine reductie.	Beperkte eumelanine reductie.
Kleur veren bij groene vogels	De groene veren kleuren iets meer lauriergroen.	De algemene lichaamskleur is geel met een lichtgroene schijn.	De groene veren zijn opgebleekt vergelijkbaar met cinnamon of pastel.

Inhoud

Inleiding	2
<i>Pyrrhura</i> soorten en ondersoorten	2
Wijzigingen	5
<i>Pyrrhura cruentata</i> (blauwkeelparkiet).....	7
Algemeenheden:	7
Keurtechnische aantekeningen:.....	7
Beschrijving:	8
Mutaties:	9
Eumelaninemutatie	9
Mutatie van de vederstructuur	9
<i>Pyrrhura frontalis</i> (bruinoorparkiet).....	11
Algemeenheden:	11
<i>Pyrrhura frontalis frontalis</i> (Linnaeus 1758) - (bruinoorparkiet)	11
Keurtechnische aantekeningen:.....	11
Beschrijving:	12
Mutaties bij <i>Pyrrhura frontalis frontalis</i> :.....	13
<i>Pyrrhura frontalis chiripepe</i> (Vieillot 1818) – (Azaraparkiet)	13
Beschrijving:	13
Mutaties bij <i>Pyrrhura frontalis chiripepe</i> :	15
Mutatie van de vederstructuur of eumelaninemutatie	15
Eumelaninemutatie	15
Eumelaninemutatie	16
<i>Pyrrhura kriegi</i> (Kriegparkiet).....	18
<i>Pyrrhura devillei</i> (Devilleparkiet).....	18
<i>Pyrrhura molinae</i> (groenwangparkiet).....	19
Inleiding:.....	19
Ondersoorten <i>Pyrrhura molinae</i> :	19
Mutaties:	19
“Nieuwe mutatie in <i>Pyrrhura molinae</i>	19
Mutatiecombinaties:	20
Hybridisering:	21
Selectievormen:.....	21
<i>Pyrrhura molinae molinae</i> (Massena & Souancé 1854) (groenwangparkiet)	22

Keurtechnische aantekeningen:.....	22
Beschrijving:	22
Mutaties bij <i>Pyrrhura molinae molinae</i> :.....	23
Eumelaninemutatie	23
Mutatie van de vederstructuur	25
<i>Pyrrhura molinae australis</i> Todd 1915 (Argentijnse groenwangparkiet).....	28
Keurtechnische aantekeningen:.....	28
Beschrijving:	28
Mutaties bij <i>Pyrrhura molinae australis</i> :.....	30
Eumelaninemutatie	30
<i>Pyrrhura molinae hypoxantha</i> (Mato Grossoparkiet)	32
Algemeenheden:	32
Keurtechnische aantekeningen:.....	32
Beschrijving:	32
Mutaties bij <i>Pyrrhura molinae hypoxantha</i> :	34
Psittacinemutatie	34
Mutatie die de verspreiding van de kleurstoffen aantast.....	36
Eumelaninemutatie	38
Mutatiecombinaties bij <i>Pyrrhura molinae hypoxantha</i>	40
<i>Pyrrhura molinae restricta</i>	42
Beschrijving:	42
Mutaties bij <i>Pyrrhura molinae restricta</i> :	43
<i>Pyrrhura molinae phoenicura</i> (Schlegelparkiet).....	44
<i>Pyrrhura molinae flavoptera</i> (geelvleugel-groenwangparkiet).....	44
<i>Pyrrhura perlata</i> (roodbuikparkiet).....	45
Keurtechnische aantekeningen:.....	45
Beschrijving:	45
<i>Pyrrhura lepida</i> (blauwwangparkiet).....	46
Algemeenheden:	46
<i>Pyrrhura lepida lepida</i> (blauwwangparkiet).....	46
Keurtechnische aantekeningen:.....	46
Beschrijving:	46
<i>Pyrrhura lepida anerythra</i> (Neumann-blauwwangparkiet).....	46
<i>Pyrrhura melanura</i> (zwartstaartparkiet)	47

Algemeenheden:	47
<i>Pyrrhura melanura melanura</i> (zwartstaartparkiet).....	47
Keurtechnische aantekeningen:.....	47
Beschrijving:	47
<i>Pyrrhura melanura souancei</i> (Souancéparkiet).....	47
<i>Pyrrhura melanura berlepschi</i> (Berlepschparkiet)	48
<i>Pyrrhura melanura pacifica</i> (Pacifische zwartstaartparkiet).....	48
<i>Pyrrhura melanura chapmani</i> (Chapmanparkiet)	48
<i>Pyrrhura albipectus</i> (witborstparkiet)	48
<i>Pyrrhura rupicola</i> (steen- of zwartkapparkiet).....	49
Algemeenheden:	49
<i>Pyrrhura rupicola rupicola</i> (Tschudi 1844) - (steen of - zwartkapparkiet)	49
<i>Pyrrhura</i> : vuurstaart (met een rode staart).	49
<i>Pyrrhura rupicola sandiae</i> Bond & Meyer de Schauensee 1944 -(Sandiaparkiet)	49
<i>Pyrrhura</i> : vuurstaart (met een rode staart).	49
Keurtechnische aantekeningen:.....	49
Beschrijving:	49
Mutaties:	50
Eumelaninemutatie	50
Mutatie die de verspreiding van de kleurstoffen aantast.....	51
<i>Pyrrhura orcesi</i> (El Oroparkiet).....	52
<i>Pyrrhura egregia</i> (Demeraraparkiet).....	53
Algemeenheden:	53
<i>Pyrrhura egregia egregia</i> (Demeraraparkiet).....	53
Keurtechnische aantekeningen:.....	53
Beschrijving:	53
<i>Pyrrhura egregia obscura</i> (Gran Sabanaparkiet).....	53
<i>Pyrrhura viridicata</i> (Santa Martaparkiet)	54
<i>Pyrrhura calliptera</i> (prachtvleugelparkiet).....	54
<i>Pyrrhura hoematotis</i> (roodoorparkiet)	55
Algemeenheden:	55
<i>Pyrrhura hoematotis hoematotis</i> (roodoorparkiet)	55
<i>Pyrrhura hoematotis immarginata</i> (Cubiroparkiet)	55
<i>Pyrrhura rhodocephala</i> (Roodkopparkiet)	56

Keurtechnische aantekeningen:.....	56
Beschrijving:	56
Mutatie:.....	57
Mutatie van de vederstructuur	57
<i>Pyrrhura hoffmanni</i> (Hoffmannparkiet)	60
Algemeenheden:	60
<i>Pyrrhura hoffmanni hoffmanni</i> (Hoffmannparkiet)	60
Keurtechnische aantekeningen:.....	60
Beschrijving:	60
<i>Pyrrhura hoffmanni gaudens</i> (Chiriquiparkiet)	60
Keurtechnische aantekeningen:.....	60
Beschrijving:	60
<i>Pyrrhura picta</i> (geschilderde parkiet of blauwvoorhoofd roodstaartparkiet)	62
Keurtechnische aantekeningen:.....	62
Beschrijving:	62
Mutaties	63
Psittacinemutatie	63
Eumelaninemutatie	63
<i>Pyrrhura amazonum</i> (Santaremparkiet)	65
Algemeenheden:	65
<i>Pyrrhura snethlageae</i> (Madeiraparkiet).....	65
Algemeenheden:	65
<i>Pyrrhura lucianii</i> (Prins Lucienparkiet)	65
<i>Pyrrhura peruviana</i> (Peru-roodstaartparkiet)	65
Algemeenheden:	65
<i>Pyrrhura roseifrons</i> (roodschedelparkiet)	66
Algemeenheden:	66
<i>Pyrrhura roseifrons roseifrons</i> (roodschedelparkiet)	66
Keurtechnische aantekeningen:.....	66
Beschrijving:	66
<i>Pyrrhura roseifrons parvifrons</i> (Shanusiparkiet)	67
<i>Pyrrhura caeruleiceps</i> (Magdalenaparkiet)	68
Algemeenheden:	68
<i>Pyrrhura subandina</i> (Jaraquelparkiet).....	68

<i>Pyrrhura eisenmanni</i> (Azueroparkiet)	68
<i>Pyrrhura leucotis</i> (Kuhl 1820) (witoorparkiet).....	69
Algemeenheden:	69
Keurtechnische aantekeningen:.....	69
Beschrijving:	69
Mutaties:	70
Mutatie van de vederstructuur	70
Eumelanine mutaties.....	71
<i>Pyrrhura griseipectus</i> Salvadori 1900 (witborstparkiet of grijsborst witoorparkiet)	72
Keurtechnische aantekeningen:.....	72
Beschrijving:	72
Mutaties:	73
Mutatie van de vederstructuur	73
<i>Pyrrhura pfrimeri</i> Ribeiro 1920 (Pfrimerparkiet).....	75
Keurtechnische aantekeningen:.....	75
Beschrijving:	75
<i>Pyrrhura emma</i> Salvadori 1891 (Emmaparkiet).....	77
Keurtechnische aantekeningen:.....	77
Beschrijving:	77
Mutaties:	78
Eumelaninemutatie	78